

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 8, П'ЯТНИЦЯ, 20 ЛЮТОГО 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 8, FRIDAY, FEBRUARY 20, 2015

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Небезпечні підсумки мінської ночі

Сергій Сидоренко

12 лютого вранці в Мінську завершилися нічні переговори в „нормандському форматі“. Зустріч провідників тривала понад 12 годин, переговори на робочому рівні – ще довше.

Та попри те, що за підсумками перемовин всі сторони зробили заяви (текст підписаного документу вже офіційно оприлюднено), чимало важливих деталей досі лишаються за кадром.

Перш за все, залишається без відповіді запитання: чи виграла Україна у Мінську?

Ситуація, як завжди, не є однозначною.

Але той факт, що росіяни та їхні сателіти до останньої миті намагалися зірвати підписання – вельми красномовний: для Росії цей документ не є бажаним.

Як відомо, після додаткових перемовин у вузькому колі документ підписали. Схоже, європейським провідникам довелося ще раз пояснити Володимирові Путінові, що винним у зриві вважатимуть особисто його.

Отже, нині всі сторони, включаючи українську, публічно стверджують, що задоволені домовленостями. Адже ті включають повне припинення вогню, відведення важкого озброєння (за 16 днів), обмін заручниками (за три тижні), відновлення української контролю за кордоном з Росією.

Ми ж спробуємо пояснити, де заховані найбільші проблеми „нового мінського документу“.

Та спершу варто наголосити, що підписані 12 лютого папери не замінюють вересневу Мінську угоду. Старі домовленості – й досі чинні.

Те, що українська сторона відстояла цей факт – є безумовною перемогою. Адже численні джерела „Європейської правди“ ще від січня стверджували, що російська сторона (в тому числі – її сателіти з „Донецької та Луганської „народних республік“) наполягала на заміні вересневого документу новим.

А це повністю руйнувало міжнародну лінію захисту Києва, адже всі існуючі рішення європейських органів, країн Європейського союзу та США – які вимагали від Росії виконати мінські зобов'язання – автоматично стали б нечинними.

Та, на жаль, чимало інших ключових пунктів не є перемогою Києва. Швидше, тут можна говорити про проблемні чи навіть програвші для Києва рішення. Серед них – зафіксована чи потенційна втрата територій, підконтрольних центральній владі; гарантії недоторканості для терористів; і навіть офіційне їх визнання в якості легітимної влади на підконтрольній бойовикам території Донбасу.

На жаль, у деяких з цих моментів Київ не одержав бажаної підтримки європейських переговорників.

(Продовження на стор. 18)

Українці залишили Дебальцеве

КИЇВ. – Президент України Петро Порошенко 18 лютого вирушив у зону бойових дій, а перед летом на схід заявив, що українські війська закінчують операцію з планового виведення підрозділів з Дебальцевого і вже вивели 80 відс. особового складу разом зі зброєю та технікою. За словами президента, поставлені завдання у цьому

районі Збройні сили України виконали повністю. „Ця позиція і успіхи були нам дуже необхідні в Мінську під час переговорів, і після Мінська. Ми змогли продемонструвати всьому світові справжнє обличчя бандитів, сепаратистів, підтримува-

(Закінчення на стор. 2)

Українські вояки залишають Дебальцеве. (Фото: громадське.tv)

Хто більше виграв у Мінську?

КИЇВ. – 12 лютого в Мінську досягнуто нової угоди про замирення на сході України. „Комплекс заходів щодо виконання Мінських угод“ підписали учасники Контактної групи – представник Організації безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЕ) Гайді Тальявіні, колишній Президент України Леонід Кучма, Посол Росії в Україні Михайло Зурабов і керівники так званих Донецької і Луганської „народних республік“ Олександр Захарченко та Ігор Плотницький.

Перед підписанням документ протягом 16 годин обговорювала „нормандська четвірка“ – Канцлер Німеччини Ангела Меркель, Президент Франції Франсуа Оланд, Президент України Петро Порошенко і Президент Росії Володимир Путін.

Першим в угоді є пункт про припинення вогню обома сторонами конфлікту. Воно мало початися опівночі з 14 на 15 лютого.

Другий пункт передбачає, що 16 лютого сторони конфлікту повинні почати відводити важкі озброєння, залежно від бойової потужності, на рівні відстані, щоб створити 50-кілометрову і 70-кілометрову смугу безпеки. При цьому українські війська відводять озброєння від фактичної лінії фронту, а війська „народних республік“ – від лінії, чинної станом на 19 вересня 2014 року. Нагляд за виконанням цієї умови взяла на себе ОБСЕ.

Далі йдуть такі положення:

- сторони мають домовитися про місцеві вибори згідно з українським законодавством та законом „Про тимчасовий порядок місцевого

самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей“, ухваленим Верховною Радою у вересні 2014 року;

- амністія та помилування для осіб, „пов'язаних з подіями, які мали місце в окремих районах Донецької та Луганської областей“;

- обмін всіма заручниками за принципом „всіх на всіх“. (Окремо Президент П. Порошенко повідомив, що в межах дії цього пункту буде звільнено з полону українську вісьськову летунку Надію Савченко);

- створення умов для гуманітарної допомоги на основі „міжнародного механізму“;

- повне відновлення соціальних зв'язків (виплата пенсій, а також податкові збори в межах правового поля України);

- відновлення контролю України над українсько-російським кордонним поставлене в залежність від проведення місцевих виборів на Донбасі та конституційної реформи в Україні;

- конституційна реформа має передбачати централізацію, узгоджену з керівними органами окремих районів Донецької та Луганської областей;

- сторони зобов'язуються активізувати діяльність Контактної групи через утворення профільних осередків за окремими аспектами угоди.

У примітках до угоди містяться пояснення деяких її неоднозначних пунктів, зокрема щодо „особливого статусу“ окремих районів Донецької та Луганської областей. Підтверджується право цих

(Закінчення на стор. 2)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Потрапили у засідку

ДЕБАЛЬЦЕВЕ, Донецька область. – Група вояків 101-ої окремої бригади охорони Генерально-го штабу та 8-го окремого полку спеціального призначення 17 лютого потрапила у засідку під час виконання бойового завдання з супроводу колони української техніки, яка доправляла вантажі для військових у районі Дебальцевого. Група під керівництвом лейтенанта Дмитра Кебеча прийняла бій, але після закінчення набоїв та знищення бронетранспортера переважаючими силами противника, була захоплена у полон. Один з військових тяжко поранений. „Інформація російських засобів масової інформації про масове здання в полон українських військових і захоплення 120 бійців не відповідає дійсності“, – заявили у Генеральному штабі. (Bi-Bi-Ci)

■ Для розвитку демократії

ТОРОНТО. – Канадська групи сприяння демократії в Україні 11 лютого звернулася до Президента, Прем'єр-міністра та голови Верховної Ради України з переліком питань, які потребують вирішення задля кращого розуміння й підтримки України світовою спільнотою. Зокрема наголошено на визнанні Російської Федерації як країни, що підтримує тероризм; ратифікації Римського статуту Міжнародного кримінального суду; запровадженні воєнного стану в тих областях, де практично тривають військові дії; ініціативі України в перегляді механізмів безпеки ООН та Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЕ); врегулюванні статусу добровольчих батальйонів; залученні волонтерських організацій та громадських організацій до співпраці з органами державної влади; реформуванні апарату державного управління з використання волонтерів як кадрового резерву. (Канадська група сприяння демократії в Україні)

■ Великі збитки від війни

КИЇВ. – Розгорнута Президентом Росії Володимиром Путіним війна проти України знищила майже 20 відс. нинішнього економічного потенціалу. Про це повідомив 17 лютого радник прем'єр-міністра Данило Лубківський, представляючи „Чорну книгу Кремля“. Найбільших збитків від агресії Росії зазнало промислове виробництво, особливо у Донецькій області, де не працюють Алчевський металургійний комбінат, металопрокатний та електрометалургійний заводи в Донецьку, Стаханівський феросплавний завод. Видобуток вугілля в Україні скоротився на 35 відс. Значні втрати мають сільське господарство, залізниці, повітряний транспорт. У Донецькій області зруйновано та пошкоджено понад 9,000 житлових будинків, енергетичні об'єкти, газопроводи. (УНІАН)

■ З Росії привезли пальне

ДОНЕЦЬК. – Черговий 14-ий конвой 176 вантажівок з Росії 15 лютого незаконно перетнув кордон України через російські пункти пропуску „Донецьк“ та „Матвєєв Курган“. Авта перевозили 900 тонн паливно-мастильних матеріалів, друкарського паперу у рулонах та друковану продукцію невстановленого змісту. Представники Міжнародного комітету Червоного Хреста участі в оформленні вантажу не брали, українські прикордонники та митники лише спостерігали за проходженням автомобілів. Представник самопроголошеної „ДНР“ Ігор Білодід повідомив, що авта розвантажать у Макіївці і Донецьку. (Радіо „Свобода“)

■ Раду реформ очолив Саакашвілі

КИЇВ. – 13 лютого Президент України Петро Порошенко створив Дорадчу міжнародну раду реформ і призначив її головою колишнього Президента Грузії Михайла Саакашвілі. В Грузії він зміг реформувати фактично усі сфери економічного, політичного та суспільного життя. Донедавна М. Саакашвілі був позаштатним консультантом України з питань реформ. Він стане представником України за кордоном та представником міжнародної спільноти в Україні, щоб залучити найкращий чужоземний досвід та гідно представляти Україну за кордоном. (Прес-служба президента)

Голяндці допомагають Україні

Марина Гонта

ГААГА, Нідерланди. – Бея Кляйтерс-Алберс вже понад 20 років допомагає українцям. Її організація „Супутник“ кожні два тижні відсилає в Україну вантажівку з одягом, меблями та іншими необхідними речами. За свою благодійну діяльність Б. Кляйтерс-Алберс відзначена у Нідерландах королівською нагородою – орденом Оранських-Насау.

Вперше Б. Кляйтерс-Алберс потрапила в Україну у 1989 році. Матір її чоловіка була українкою і завжди наголошувала, що вона не росіянка. Коли Б. Кляйтерс-Алберс пої-

Бея Кляйтерс-Алберс

хала у село і побачила бідних людей, то зрозуміла, що має допомогти українцям. Вона була членом муніципальної ради і запропонувала зробити у центрі свого міста крамничку, гроші з якої пішли б на допомогу українцям. Туди також зносили речі, щоб передати їх в Україну.

Минулого року передали у Жашків два авта швидкої допомоги для потреб війська. Минулого тижня вислали 19 рулонів килимових покриттів для відновлення будинків і партію плодів. Компанія, яка виготовляє шкільні меблі, подарувала 300 одиниць шкільних меблів.

Тривають спільні морські навчання

Сергій Горицьвіт

ОДЕСА. – Першим важливим кроком у реорганізації Військово-морських сил України стали тактичні маневри в Чорному морі українського фрегату „Гетьман Сагайдачний“ та американського есмінця „Дональд Кук“, які відбулися 11 січня.

„Обидві сторони отримали цінний досвід під час цих навчань, які допомогли нам краще налагодити взаємодію, зміцнити партнерські зв'язки і підвищити рівень безпеки в регіоні“, – зазначив помічник офіцера з оперативних питань есмінця

Ентоні Мелендес-Діас.

Слідом за цим 11 лютого Військово-морські сили України розпочали тактичні навчання з залученням авіації та сухопутних підрозділів. Водночас з цими навчаннями вже з початку року розпочалося підготування до українсько-американських навчань „Сі бриз-2015“.

В організаційній конференції, яка відбулася в Одесі, взяли участь представники українського військового командування, американські військові моряки, а також представники Болгарії, Великобританії, Греції, Грузії і Туреччини, США.

Хто більше...

(Закінчення зі стор. 1)

районів на „мовне самовизначення“, право органів місцевої влади призначати прокурорів та суддів, право створювати формації „народної міліції“.

Сама „нормандська четвірка“ не поставила своїх підписів під цією угодою, однак, оприлюднила загальну декларацію з цього приводу. Головне в цьому документі – запевнення, що нова Мінська угода від 12 лютого є виявом поваги до суверенітету та територіальної цілісності України. Також декларація обіцяє знайти оптимальне рішення для тих питань, що викликають занепокоєння Росії у зв'язку з утворенням зони вільної торгівлі України з Європейським союзом.

Результат цієї зустрічі в Мінську і нової мирної угоди спричинив суперечливі, аж до протилежних, відгуки та оцінки в політичних і експертних колах України та Західного світу.

Наприклад, київський політолог Тарас Березовець вважає підписану 12 лютого мирну угоду „поважною перемогою України і її союзників“ і не сумнівається, що В. Путін змушений її виконувати.

Тим же часом авторитетна загальноукраїнська газета „Дзеркало тижня“ в редакційній статті пише: „Порошенко погодився на фактичну автономію „ДНР“ і „ЛНР“.

Уважна до України і небайдужа до її долі Президент Литви Даля Грібаускайте не сприймає нову Мінську угоду як підставу для оптимізму.

Українці залишили...

(Продовження зі стор. 1)

них Росією, яка виступила гарантом і безпосереднім учасником мінських переговорів“, – підкреслив П. Порошенко.

Він заперечив інформацію про оточення бойовиками Дебальцевого, а також про масову загибель українських військовослужбовців.

„Дебальцеве перебувало під нашою контролею, ніякого оточення не було. Наші частини і підрозділи вийшли повністю з бойовою технікою“, – заявив П. Порошенко. Але відразу ж додав: „Ми чекаємо на ще одну колону, одну роту, залишивши бойові дозорні пости, спостережні пости, відвівши їх на нову лінію оборони, залишивши собі плацдарм для обо-

„Головна частина розв'язки – це контролю за кордонами. Її не було погоджено і не вирішено. Це означає, що кордон відкритий для переходу будь-яких військових та будь-якого озброєння. Отже, угода – абсолютно слабка“, – сказала вона.

Подібну оцінку висловив у Польщі заступник Президента Європейського парламенту Яцек Чарнецький: „Меркель з Оландом, без участі Європейського союзу і відстоюючи економічні інтереси своїх держав, пожертвували Україною. Цей мир однозначно вигідніший Москві, ніж Києву, бо де-факто політично санкціонує досягнення Росії. Це не перемога України. Думаю, що сьогодні більше радіють у Москві, ніж у Києві“.

Очевидно, що ні в українській столиці, ні в усій Україні не викликала радості та ентузіазму ця заява керівника „Луганської народної республіки“ І. Плотницького: „Перемога буде за нами – чи військовими, чи політичними методами. Україна зміниться завдяки людям з Донбасу“. Тобто, іншими словами, великою мірою перестане бути українською.

Тому дуже хотілося б, щоб американська політика щодо України знайшла свій практичний вияв у у цих словах колишнього Посла США в Україні Стівена Пайфера: „Незалежно від рішення в Мінську, зброя для України – актуальна річ“.

Авже ж, що так. В ніч на 12 лютого, в ту саму ніч досягнення миру на сході України її кордон в Ізварині перейшли з Росії понад пів сотні танків, чотири десятки ракетних систем „Град“, „Ураган“ та „Смерч“ і стільки ж бронетранспортерів...

(За повідомленнями засобів масової інформації)

рони держави“. Отже, виведення не було повним.

За словами президента, з Дебальцевого вийшли 128 гірничо-піхотна бригада, частини підрозділів 30-ої бригади, 25-ий батальйон, залишки 40-го батальйону, спецназ і Нацгвардія. Число поранених не перевищує 30 бійців.

Командир батальйону „Донбас“, народний депутат Семен Семенченко повідомив, що наразі відомо про 167 поранених українських військових біля Дебальцевого. „Багатьох загиблих не забирали. Загальна кількість мені невідома“, – написав він на своїй сторінці у „Facebook“.

У штабі антитерористичної операції про поточну ситуацію біля Дебальцевого і втрати не повідомляють.

(„Укрінформ“, „Українська правда“, УНІАН)

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Випробування мобілізацією

Петро Часто

Коли проклятий ворог сіє смерть по українській землі, коли вже нема найменших сумнівів щодо його наміру поневолити Україну, розшматувати її соборне тіло, коли щодня, від квітня минулого року, гинуть найвідданіші сини і доньки України, а смертельна загроза не минає, тоді мусить прозвучати слово „мобілізація“ – прозвучати і знайти в суспільстві одностайний відгук, викликати дух готовності, самопосягати, той невмирущий свободолюбний дух, котрий вивів Україну живою зі страшних випробувань ХХ ст.

Це слово прозвучало, але з меншим результатом, ніж сподівалася національно активна частина української спільноти. Причини – на поверхні: пануючи над Україною вже віки, Москва, наш невідступний історичний ворог, нищила не тільки тіло нашого народу, але й методично отруювала його душу, проникала у свідомість, передбачливо вирощувала собі перекинчиків, манкуртів, розчиняла кожне здорове середовище своїми „агентами впливу“. Вони ще нікуди не поділися, не позникали. За всі 24 роки відновленої державної незалежності України недругам її, ні тайним, ні явним, волосок з голови не впав.

Нині вони, зачавшись у різних урядових структурах, в дошкульний для українства спосіб сприяють російській агресії в Україні – як, наприклад, той підполковник з Міністерства оборони, якого цими днями нарешті впіймали на гарячому – на переданні донецьким бандитам секретної інформації. Або як військовий комісар Жовтневого району Харкова, який за гроші звільняв молодих людей від мобілізаційного призову. Тобто, на жаль, Росія, зазіхаючи на свободу України, має на кого спертися в самій Україні.

Тому нічого іншого, крім провокацій і саботажу, годі було чекати від реакції зовнішніх і внутрішніх ворогів на підписаний 14 січня і схвалений Верховною радою 15 січня указ Президента Петра Порошенка про четверту хвилю мобілізації – з огляду на все активніші збройні дії донецько-луганських антиукраїнських банд, безпосередньо керованих російськими офіцерами. Вона відбуватиметься у три черги протягом 210 діб. Станом на 2 лютого в рамках цієї четвертої мобілізаційної хвилі було призвано 46 тис. осіб з плянованих 52 тис.

Володимир Путін зареагував першим, збільшивши термін законного перебування на території Росії для молодих громадян України – з тим, щоб заохотити призовників уникнути мобілізації до українського війська. Водночас Кремль започаткував пропагандистську кампанію „Антимобілізація“. Російські засоби масової інформації, зокрема телебачення, кожен випадок відмови від призову в Україні подають як ознаку цілого явища.

Але такі відмови є, і не одна та не дві. Щоб протидіяти цьому, депутати Антон Геращенко і Борис Філатов навіть подали на розгляд Верховної Ради законопроект про запровадження кримінальної відповідальності за публічні заклики до ухиляння від мобілізації.

Однак, проблема – не тільки в заохочуваному Путіним саботажі. І не кожен юнак, котрий ухиляється від призову, свідомо діє на руку ворогові. Річ ще й тому, що від самого початку російської агресії Міністерство оборони і Генеральний штаб, майже дочиста позбавлені режимом Віктора Януковича патріотизму і бойового духу, компрометували себе в очах суспільства корупцією, некомпетентністю, безвідповідальністю, байдужістю до української армії і українського воя-

(Закінчення на стор. 13)

Страшне обличчя війни

Левко Хмельковський

У зоні бойових дій на сході України терористи в протистоянні з українськими військами вдаються до підступних методів, якими намагаються вбити або покалічити військовослужбовців, а й мирних мешканців, викликати недовіру між військом і місцевим населенням. Нижче наведені лише три приклади підступності терористів і російських найманців.

Дідусь приніс склянку меду

16 січня після обіду в станиці Луганській, на блокпост, розташований в крайній точці селища біля берега Сіверського Донця, за яким починається контрольована „ЛНР“ територія, прийшов дідусь, який назвався місцевим жителем, подарував військовим трілітрову склянку меду, подякував їм за службу і пішов, повідомив голова Луганської обласної адміністрації Геннадій Москаль. Коли вояки спробували скуштувати мед,

спрацював закладений у склянку вибуховий пристрій. Один загинув, ще троє тяжко поранені.

„Закласти вибуховий пристрій в склянку з медом і привести його в дію (очевидно, спрацював радіокерований дистанційний передавач) можуть тільки досвідчені диверсанти“, – вважає Г. Москаль.

(Закінчення на стор. 13)

Міни-пастки на виставці Державної служби України з надзвичайних ситуацій. (Фото: Прес-служба АТО)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Посол США опублікував світлини

КИЇВ. – 14 лютого Посол США в Україні Джефрі Паєт у своєму твітері опублікував супутникові фотографії російських військ на Донбасі. Напередодні генерал США Бен Горджес заявив, що російські війська втягнуті у бойові дії на сході України, вони воюють разом із сепаратистами проти української армії поблизу Дебальцева. Б. Горджес повідомив, що Росія зосередила 10 батальйонів на кордоні з Україною, ввела на Донбас важкі озброєння. (Радіо „Свобода“)

■ Діаспора підтримує курс в НАТО

КИЇВ. – Українська діаспора підтримує курс України, спрямований на набуття членства в НАТО і вважає такий крок необхідним для зміцнення обороноздатності країни. Про це заявив 13 лютого Генеральний секретар Світового Конгресу Українців (СКУ) Стефан Романів. Він наголосив, що СКУ працює в напрямку надання медичної допомоги українським військовим за стандартами НАТО, допомагає передавати воякам натівські аптечки на передову (передано понад 10 тис.) та постійно звертається до НАТО з проханням надати війську допомогу Україні, адже дипломатичні методи поки що не дають ефекту. (СКУ)

■ Нагородили оператора з України

БЕРЛІН. – 15 лютого український кінооператор Сергій Михальчук отримав нагороду „Срібний ведмідь“ на кінофестивалі „Берлінале“ за фільм Олексія Германа-молодшого „Під електричними хмарами“. Стрічка знята в російсько-українсько-польській продукції. С. Михальчук зняв відомі фільми „Мамай“, „Поводир“ та інші. Головно нагороду на кінофестивалі отримав фільм „Таксі“ іранського режисера Джафара Панагі. (Радіо „Свобода“)

■ Ухвалено історичний календар

КИЇВ. – Верховна Рада 12 лютого ухвалила історичний календар на 2015 рік. На підтримку ініціативи Українського інституту національної пам'яті буде відзначено 25 років з дня проголошення Деклярації про державний суверенітет України (16 липня) і з дня початку Студентської революції на граніті (2 жовтня), 70 років з дня перемоги над нацизмом у Другій світовій війні (8-9 травня) і завершення війни (2 вересня), 100 років з часу боїв за горі Маківка (29 квітня-4 травня), інші річниці. (Прес-центр Центру досліджень визвольного руху)

■ Захарченка поранено

ДЕБАЛЬЦЕВЕ, Донецька область. – 17 лютого провідник терористів „ДНР“ Олександр Захарченко був поранений в ногу під час бою з українськими силовиками в центрі Дебальцевого, коли перебігав проїжджу частину вулиці під час інтенсивного обстрілу з стрілецької зброї. О. Захарченка вивезли до Алчевська разом з трьома пораненими терористами. („Українська правда“)

■ Терористи продовжили війну

ДОНЕЦЬК. – Терористи та російські військові 17 лютого понад 20 разів обстріляли українські позиції з установок „Град“, також застосовували гармати, міномети та стрілецьку зброю для обстрілів сіл Міус, Санжарівка, Новотошківське, контрольного посту „Фашівка“. За період 15-17 лютого терористи та російські військові здійснили 164 обстріли позицій силових структур України. („Укрінформ“)

■ Не допустили лікаря до Савченко

МОСКВА. – До Савченко української летунки і депутата Надії Савченко, яку незаконно утримують в Росії, 18 лютого не допустили українського лікаря. Про це повідомив народний депутат від „Батьківщини“ Олексій Рябчин, який разом із сестрою полонянки Вірою Савченко приїхав до московського слідчого ізолятора. Вони чекали дозволу на зустріч понад чотири години, врешті сестру пустили на зустріч з Н. Савченко, а українському лікарю категорично заборонили відвідування. („Українська правда“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Оборonoю керуватиме Ештон Картер

ВАШІНГТОН. – 12 лютого Сенат США проголосував за запропоновану Президентом Бараком Обамою кандидатуру Ештона Картера на посаду Секретаря Департаменту оборони. 60-річний Е. Картер раніше займав пост затупника Секретаря цього ж Департаменту. У період 2009-2011 років він керував закупівлями зброї для війська США, а також реструктуризацією програми щодо прийняття на озброєння багатопільового винищувача п'ятого покоління „F-35”. Е. Картер виступає за збільшення військового бюджету країни, зниження вартості нових озброєнь і якнайшвидшого забезпечення військ новими технологіями. На попередніх слуханнях він заявив, що схиляється на користь постачання американської зброї Україні, але пізніше сказав, що міжнародне співтовариство має чинити тиск на Росію передусім економічними і політичними засобами. Е. Картер стане четвертим керівником оборонного відомства США за час президентства Б. Обами. (*Bi-Bi-Ci*)

■ Єгипет атакував „Іслямську державу”

КАЇР. – Урядові війська Єгипту завдали повітряного удару проти бойовиків „Іслямської держави” в Лівії на світанку 16 лютого – наступного дня після того, як в інтернеті терористи опублікували відео, на якому показана страта 21 захопленого єгиптянина. Ціллю єгипетської атаки були навчальні табори, місця зберігання озброєння іслямських бойовиків в Лівії. Президент Єгипту Абдель Фаттах аль-Сісі неодноразово заявляв, що бойовики в Лівії несуть серйозну загрозу безпеці його країни. (*„Кореспондент”*)

■ В Хорватії – новий президент

ЗАГРЕБ. – 15 лютого у Хорватії відбулася інавгурація нового президента. Уперше в історії країни цю посаду зайняла жінка. Колінда Грабар-Кітаровіч – представниця опозиційної Консервативної партії – у січні досить несподівано перемогла соціал-демократів. Новий президент обіцяє зробити Хорватію однією з найбагатших країн в Європейському союзі, боротися з корупцією та заохочувати хорватську молодь залишатися в країні, а не їхати на заробітки. 46-річна К. Грабар-Кітарович у минулому – міністер закордонних справ країни та помічник Генерального секретаря НАТО. Під час інавгурації, вона закликала усі балканські країни приєднатися до Європейського союзу заради миру у регіоні та Європі загалом. (*Українські національні новини*)

■ НЛО – це таки реальність?

ВАШІНГТОН. – Помічник Президента США Джон Подеста розповів 15 лютого про найбільші жалі за підсумками 2014 року. Зокрема „йому вкрай прикро усвідомлювати, що Білий Дім відмовляється розкривати американцям документи, що стосуються так званих „Неопізнаних літаючих об'єктів” і „космічних прибульців”. Повідомлення Дж. Подеста оприлюднив у свій останній день праці в адміністрації Барака Обами. Він іде в передвиборний штаб Гіларі Клінтон, яка, як очікується, побореться за пост президента Сполучених Штатів на виборах 2016 року. (*„Голос Америки”*)

■ Турки – проти ісламізації освіти

АНКАРА. – У Туреччині тисячі людей у різних містах вийшли 15 лютого на марш протесту, а сотні учнів та викладачів бойкотували навчання на знак протесту проти зростання впливу ісламу у школах. У місті Ізмір поліція застосувала проти протестувальників водомети, в Стамбулі за організацію бойкоту навчання було затримано 10 осіб. Критики турецького Президента Реджепа Таїпа Ердогана звинувачують його у намаганні зфокусувати освіту на ісламі, щоб реалізувати свою мету щодо підвищення „набожності молоді”. Упродовж останніх років Туреччина збільшила кількість релігійних шкіл і класів. Протестувальники ж вимагають більше світськості та науковості у шкільній програмі. Деякі учні на знак протесту пішли до наукових музеїв замість того, щоб йти до шкіл, які зосереджуються на вивченні ісламу. (*Радіо „Свобода”*)

Французька „легенда”: „...І забирайте свої долари!”

Алла Лазарева

Кожна країна має свій персоніфікований індикатор депресії. Для французів це антиамериканські настрої, які гарантовано проростають у масовій свідомості, на ток-шов та в промовах політиків, щойно починає гальмувати економіка та залишає бажати кращого політика.

„...А тоді де Голь зібрав усі долари, які були в наявності французького уряду, склав їх на кораблі та відіслав до Америки. Американцям нічого не залишалося, як натомість надіслати французам золоті злитки відповідної вартості”.

Кожен, хто хоч кілька років прожив у Франції, чув цю легендарну історію не раз і не два. Модерний народний епос експлуатує гордовитий жест найвідомішого з президентів країни на повну міру. Так, щоб у кожного зеленого підлітка записалося десь у підсвідомості: бути справжнім і сильним – це в прикрі хвилини довести американцям, що французи під їхню дошку танцювати не стануть.

Автоматизм поведінки сягає корінням у події 1965 року, коли американський Секретар Департаменту Фінансів Джон Конелі необачно проголосив: „Долар є передовсім валютою Сполучених Штатів, а от як він впливає на економіку інших країн – то не наші справи”. Реакція Шарля де Гюля не забарилася. Він зібрав прес-конференцію, на котрій засудив „безвідповідальність держави, яка забезпечує своєю валютою міжнародні економічні обміни”, й ухвалив рішення вилучити 150 млн. дол., які перебували в розпорядженні французької державної резерви, та помінати їх в американців на золото. „Шляхетний метал не змінює природи та не має громадянства”, – пояснив такий крок генерал де Голь, чим здобув довічні оплески своїх підданих.

„У 1967 році Франція стала єдиною західною країною, чия валютна резерва забезпечувалася золотом на 91,9 відс., – розповів для „Українського тижня” економіст Франсуа Дюплер. – Інші держави Європи тримали резерву на рівні 78-79 відс. У 1968 році де Голь вивів Францію з членів лондонського „Gold Pool” – урядової картелі, яка контролювала ціни на золото. Далі сталося те, що й мало статися: у 1968 році Президент Річард Ніксон категорично відмовився розраховуватися з Парижем золотом. Потім тривали важкі фінансово-економічні переговори, на яких закінчується легенда й починається колекція образ”.

Більшість дослідників сходяться на тому, що концептуально оформлені антиамериканські настрої з'явилися у Франції після Другої світової війни.

„До цього часу Сполучені Штати не претендували на експорт свого способу життя, своїх цінностей, своєї специфічної моделі демократії, – вважає історик Тібо Пармантьє. – США дуже активно розвивалися в першій половині ХХ ст. в межах своїх кордонів. Лише після війни у них з'явилася нагода встановити протекторат над Західною Європою, а отже, прецедентно розширити власну політичну присутність у трансатлантичному форматі”.

Американська безпекова парасолька дала змогу Франції, Німеччині, Італії, країнам Бенілюксу швидко відбудуватися, не витрачаючи надмірних сум на безпеку. „За економічний комфорт довелося платити частиною суверенітету, – каже Т. Пармантьє. – Якщо в Західній Німеччині існував суспільний консенсус щодо того, що це найкращий вихід з можливих, французька суспільна думка не була такою однозначною.

Франція завжди претендувала на провідні ролі у світовій дипломатії. У другій половині 1940-их років вона ще залишалася потужною імперією з колоніями в Африці та Індокитаї. Париж неохоче прийняв протекторат НАТО. Власна атомна бомба стала підставою для появи концепції стримування або ж готовності самостійно захищати себе у разі небезпеки. У 1966-му році Франція вийшла з військової

структури НАТО, зберігаючи в Альянсі лише політичну присутність”.

„Свобода – це самодостатність”, – переконував французів Ш. де Голь, підкріплюючи збройну потужність енергетичною. За його правління був уведений у дію принцип уникати залежності від постачальників енергії, мати два-три джерела і нафти, і газу, розвиваючи власну атомну енергетику. Усе це заради провідницьких позицій у світовій політиці. На думку більшості біографів Ш. де Гюля, його стратегії все ж не можна спрощувати до одновимірної незгоди „коритися американцям”..

Тим часом формулу „спадок де Гюля” активно вживає частина правих консерваторів з оточення колишнього Президента Ніколя Саркозі. Тих, хто пропонує на протигагу „небезпечному американському впливові” російську альтернативу. „У багатьох країнах Євросоюзу росіянам вдалося прокласти міцні місточки до крайніх лівих і крайніх правих, використовуючи антиамериканську риторіку, – зазначив у розмові з „Українським тижнем” журналіст-міжнародник Жерар Боне. – Специфіка саме Франції полягає в тому, що антиамериканський дискурс притаманний також багатьом поміркованим правим, чого немає в Німеччині, Британії, Іспанії”.

Не занурюючись у конспірологію та не шукаючи по закапелках „руку Кремля”, тяжко не помітити очевидного: тема „американського тиску”, „американської пронозливості” завжди загострюється, коли настає економічна чи внутрішня політична криза. Нині ж на тлі численних суто французьких проблем, присмачених війною в Україні, американські лякалки складаються в тиху колективну істеріку, де чути голоси і лівих, і правих, і радикалів, і поміркованих. Одні присягаються на „Капіталі” Маркса, інші нарікають на глобалізацію, „спроковану Штатами”, треті критикують „дикий лібералізм в економіці”..

Але хоч би якими різними та навіть взаємовиключними видавалися аргументи опонентів Вашингтону у Франції, усі вони, свідомо чи ні, працюють на московський інтерес. Хто ж, як не Білокам'яна, вбереже від підступів дядечка Сема?

Чи правомірно казати, що певна антиамериканська фронда є безпосереднім наслідком давнього історичного партнерства Росії та Франції? І так, і ні. Так, бо, скажімо, французькі комуністи, які з післявоєнних часів перебували на прямому утриманні Кремля, роками синхронно відтворювали кожний ідеологічний „пчих” і рух комуністичної партії. Ні, бо Ш. де Голь тяжко назвати симпатиком Москви. Та й не все, що лле воду на чужий млин, зроблене руками господаря млина. У французькому антиамериканізмі розливу ХХІ ст. багато комплексів або й заздрости до Сполучених Штатів, які, може, й втрачають швидкість економічного розвитку та важелі політичного впливу, але все ж не так швидко, як Франція.

„Ви лягли під американців!” – вигукують, провокуючи учасників українських демонстрацій, „прості перехожі”. „А ви – під Москву!” – відповідають, сміючись, українці. Мріє Париж про самостійну сольну партію, але давно не той ресурс, не ті сили... Звинуватити в усьому Америку? Це так просто, і притаманно не лише французам! За словесною піною, нереалізованими претензіями й небажанням приймати реальність – розгубленість, брак перспективного державного проєкту, соціальна апатія... Живлючий ґрунт для популізму, хоч лівого, хоч правого, хоч позаідейного. Соціальні опитування – підтвердження цього. Ефектні заяви, згадки про колишню велич відволікають, заколискують, занурюють у колективний сон, де кожен бачить себе Ш. де Голем, здатним проголосити: „І заберіть собі свої долари!”.

(„Український тиждень”, 5 лютого)

Алла Лазарева – український журналіст-міжнародник, власний кореспондент „Українського тижня” у Франції.

Прохання до Надії Савченко припинити голодування

До „Свободи“ 2 лютого надійшли вміщені нижче копії листів до Надії Савченко від Левка Лук'яненка і проводу Світової федерації українських жіночих організацій

Шановна Надіє!

Світова федерація українських жіночих організацій (СФУЖО) звертається до Вас з закликом припинити голодування. На заклик Ваших адвокатів наші організації у всьому світі вийшли на акцію „Free Savchenko“. Також СФУЖО, на особливе прохання Ваших адвокатів, звернулась до президента Міжнародного комітету Червоного Хреста з проханням розглянути Вашу справу, та, з урахуванням положень Третьої Женевської конвенції, надати Вам статус військовополоненої.

Навіть після набуття Вами міжнародного дипломатичного імунітету, як члена Парляментської Асамблеї Ради Європи, Російська Федерація не відраєгувала на вимогу звільнити Вас для виконання службових обов'язків.

Ми звертаємось до Вас у переддні Свята українських героїнь, яке зародилось у 1950-их роках в діаспорі, після того, як увесь світ сколихнула звістка про повстання українських політ'язнів у таборах Норильська, Воркути, Кінгіру, і під час якого загинули сотні неозброєних українських жінок, котрі, щоб захистити чоловіків від розправ, перегородили дорогу танкам, що були застосовані радянською системою для придушення повстання.

Ви – сучасний приклад героїзму української жінки. Для українок світу Ви стали втіленням самовідданості, глибокого патріотизму, мужності та незламності українського духу. Просимо припинити голодування, тому що тільки будучи здоровою Ви зможете багато зробити для України.

Пам'ятайте, нас – мільйони, і ми – з Вами!
Слава Україні!

З глибокою повагою,

Ория Сушко,
голова СФУЖО
Олександра Фарима,
секретар СФУЖО,
Торонто

Дорога Надіє! Славна дочко української нації!

Особиста відповідальність за долю України змусила Тебе, сміливу і рішучу, стати на захист своєї Батьківщини. Спокон віків захист рідного краю від зовнішнього ворога вважали і вважають благородною лицарською справою, гідної похвали і національної слави.

В боях за Україну впродовж уже майже півтора року згинули тисячі патріотів України, інші караються у московських камерах і полоні сепаратистів, яких так щедро підкидає нам Кремль. Імена патріотів золотими літерами будуть вписані у історію нашої держави. Визначне місце у цій славної історії належатиме і Тобі.

Нечесним способом, за підробленими звинуваченнями, вороги тримають Тебе у імперській камері. Вони мстять Тобі за патріотизм і рішучу відсіч всієї нації. Вони ніяк не можуть зрозуміти української душі, незламності духу, любові до української землі і рідної мови. Вони утримують Тебе не за вбивство, бо доведено, що його не було, вони катують Тебе за Дух Твій, за Твою любов до України, її мови та її народу. А в той час понад 50 мільйонів українців світу наповнюються гордістю, бо в особі Надії Савченко бачать спроможність української нації подолати рабство колоніальної доби.

У твоєму відді, у 33 роки, мене московська імперія присудила до страти за прагнення вивести Україну з-під влади Москви на підставі Конституції СРСР та УРСР. Право записане і права не було – на такому лукавстві московити будували велику імперію. Вони не знають чести, не знають шляхетності. Жодної людської гідності вони не визнають у своїх супротивників і ворогів.

Вони не оцінять величного Твого духу, коли Ти помреш від голоду. Тому задля збільшення можливості майбутньої боротьби прошу Тебе припинити голодування. Ти більше зробиш для України жива, ніж зробить Україні пам'ять про цей твій подвиг.

Левко Лук'яненко,
Київ

НА ТЕМИ ДНЯ

Мінск-2: Надія вмирає останньою

Аскольд С. Лозинський

В українських колах вираз „Надія вмирає останньою“ вже не актуальний, коли мова йде про взаємини України та Росії. Багато хто на Заході наївно, або досить ідеалістично, досі надає довіру обіцянкам російських провідників або їх ставлеників. Усе ж, список віруючих скорочується.

Незважаючи на цинізм, уроки, почерпнуті з минулих та, навіть, вже поточних порушень найновішого договору, Мінськ-2, може бути „лихом не без добра“ чи, навіть, можливістю, яка не повинна бути витрачена марно. У більшості випадків, у минулому, гра Володимира Путіна була домінуючою в плані перехитрити опозицію. На цей раз він, маючи перевагу (заопивши, нещодавно, більше української території) уклав угоду на своїх умовах. Проте буде коротке затишшя в бойових діях. Окремі і систематичні порушення з боку росіян ніколи не будуть зменшуватися. Усе ж буде період короткого перепочинку для всіх сторін, в тому числі на Заході, щоб провести інвентаризацію та розробити стратегію. Інвентаризація повинна включати в себе визнання того, що попередня стратегія мало що зробила для стримання агресії.

Кричущим упущенням в угоді є те, що немає конкретної згадки про Надію Савченко в пунктах 5 і 6, які говорять про амністію для осіб, що беруть участь у конфлікті в Донецькій і Луганській областях, а також обмін заручників протягом п'яти днів після припинення вогню. Справа Н. Савченко повинна служити найпершим індикатором російської невідповідальності.

Білий дім привітав угоду стримано, назвавши її „потенційно важливим кроком на шляху мирного врегулювання конфлікту і відновлен-

ня суверенітету України відповідно до Мінських угод з вересня минулого року“, додавши свою заклопотаність у зв'язку з ескалацією бойових дій на період договору, яка несумісна з духом цієї угоди.

Державний секретар Джон Кері також привітав новину, але був чомусь змушений додати: „Як ми вже давно казали, Сполучені Штати готові розглянути скасування санкцій щодо Росії, коли мінські домовленості вересня 2014 року та теперішня угода будуть виконані в повному обсязі“.

А як на рахунок гібридної війни, яка триває далі, на рахунок російських анклавів на території України? А як щодо завоювання Криму та приєднання до складу Російської Федерації? Державний секретар про це, мабуть, забув. Що він повинен був сказати про санкції, так те, що якщо Росія знову не дотримуватиметься угоди про припинення вогню, то будуть накладені додаткові санкції. Це надало би позиції США більше сенсу.

Відразу ж, як тільки угода про припинення вогню, в основному, вступила в дію, чи навіть вже тепер якщо не запізно, США повинні оголосити, що вони готові зробити в разі ще одного російського порушення. Звичайно, одним з найбільш значущих заходів було б попрацювати з європейськими партнерами, щоб заблокувати Росію від Системи всесвітніх міжбанківських фінансових телекомунікацій, відомої як SWIFT з головним бюро у Бельгії. Відключення матиме вкрай негативні наслідки для російської економіки. Попередження про можливе блокування буде серйозним і відчутним ударом по російським банкам і олігархам, які покладаються на SWIFT для обігу свого багатства, серед яких В.

(Закінчення на стор. 10)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Є 20 нових кардиналів

ВАТИКАН. – На урочистій церемонії 15 лютого Папа Франціск посвятив у сан 20 кардиналів, багато з яких – вихідці з країн, що розвиваються. Серед нових прелатів – перші в історії кардинали з М'янми (Бірма), Тонгі і Етіопії. Вперше число неєвропейських кардиналів, які обирають і Папу, перевершила кількість вихідців з Європи. Папа Франціск знову засвідчив своє прагнення змінити баянс сил в Католицькій Церкві і зробити її репрезентативнішою. Серед нових кардиналів – представник тихоокеанського острова, якому загрожує затоплення у зв'язку з глобальним потеплінням, єпископ з Лампедузи – італійського острова в Середземномор'ї, куди потрапляють нелегальні мігранти, які пережили своє плавання на човнах. Крім того, високий сан надано Архієпископові з Панами, який активно захищає корінні народи. *(Bi-Bi-Ci)*

■ Поліція виявила пильність

ГАЛІФАКС. – Троє молодих людей у віці 17-20 років заарештовані в канадському місті Галіфаксі який за підозрою в підготуванні бійні в людному місці 14 лютого. „Ми отримали дзвінок. Невідомий повідомив, що ця група замислила учинити бійню в суботу, а потім покінчити життя самогубством“, – сказав представник провінційної поліції Браян Бренан. За його словами, „поліція діяла швидко і попередила спробу“. У заарештованих виявлено зброю. *(Радіо „Свобода“)*

■ **Куба стає все ближчою**

ВАШІНГТОН. – Сполучені Штати різко послабили обмеження на імпорт товарів і послуг від приватних кубинських підприємців. Державний департамент США заявив 14 лютого, що ввезення товарів і послуг до США тепер можливе, за винятком таких категорій: зброя, живі тварини, тютюн, транспортні засоби, мінеральні продукти, машини і деякі види текстилю та кольорових металів. Раніше в Конгрес США на розгляд було внесено законопроект про зняття заборони на торгівлю з Кубою. *(Українські національні новини)*

■ Росія брязкає зброєю

МОСКВА. – 12 лютого, в день підписання нових мирних угод у Мінську, російські ракетні війська стратегічного призначення (РВСП) почали бойові навчання. „У масштабному навчанні РВСН, яке охопило 12 регіонів Росії (від Тверської до Іркутської областей), бере участь понад 30 ракетних полків. У навчаннях задіяна як мобільні, так і стаціонарні угруповання РВСН“, — подає російське агентство „Новості“ текст повідомлення Міністерства оборони Росії. З 10 лютого у Криму відбуваються навчання російських військових у складі бригади берегової охорони. У маневрах беруть участь близько 600 вояків і 50 одиниць бойової техніки. Маневри триватимуть місяць і будуть проходити на території Волгоградської області, Ставропольського краю, Чечні, Дагестану, Адигей, Карачаєво-Черкесії та Північної Осетії. („Кореспондент“)

■ Напад на шведського карикатуриста

КОПЕНГАГЕН. – 14 лютого невідомі відкрили стрілянину у данській столиці на заході, присвяченому свободі слова і проблемі богохульства в мистецтві. У зустрічі брали участь французький Посол в Данії Франсуа Зімере і шведський художник Ларс Вілкс. Останній відомий тим, що в 2007 році створив карикатуру на пророка Мухаммеда, якого зобразив у вигляді пса. Невідомі відкрили з вулиці вогонь з автоматичної зброї по вікнах кав'ярні, де відбувався захід. В результаті нападу загинув один учасник зустрічі, троє поліцейських отримали поранення. Сам карикатурист і французький Посол, який виступив з промовою про проблему ісламізму в сучасному суспільстві, не постраждали. Слідчі розцінюють подію як адресну атаку на шведського карикатуриста. Раніше він вже неодноразово отримував погрози на свою адресу. За подібних обставин в результаті теракту в редакції паризького сатиричного тижневика „Charlie Hebdo” 7 січня загинули 12 осіб. (*„Дзеркало тижня”*)

США і війна в Україні

Події в Україні і зокрема війна у східних її областях стали об'єктом посиленої уваги Конгресу США, Президента Барака Обами та уряду. Джон Герbst, колишній Посол США в Україні під час Помаранчевої революції, провідник Евразійського центру в Атлантичній раді – одному з провідних осередків дослідження міжнародної політики США, представив 2 лютого звіт, у якому група колишніх високопосадовців США за підсумками поїздки в Україну закликає уряд Б. Обами надати Україні зброю для захисту від Росії. Досі уряд США був проти постачання так званої смертельної зброї, але ситуація змінилася і зараз він переглядає це питання.

В грудні 2014 року було ухвалено закон про підтримку свободи в Україні, який дозволяє уряду США надати Україні зброю. До цього змушує США постійна брехня Президента Росії Володимира Путіна про відсутність російських військ в Україні, який боїться жертв з російсько-го боку.

Якщо США надасть Україні захисну смертельну зброю, В. Путінові буде важче загострювати війну. І це послабить його підтримку серед росіян. Подальше посилення бойових дій продовжить дію економічних заходів проти Росії, а В. Путін до них дуже вразливий, особливо з огляду низької ціни на нафту.

Усе більше в США усвідомлюють, що В. Путін має на меті перегляд державних кордонів, які склалися наприкінці „холодної війни“. Якщо Росія переможе в Україні, то продовжить свої агресивні дії в Казахстані, країнах Балтії, Грузії і Молдові. Якщо США нададуть Україні зброю, то послаблять Росію в Україні і ускладнять її напад на інші країни.

Останнім часом почастишали зустрічі урядовців США з представниками уряду України, Верховної Ради, неурядових організацій, з журналістами. Вони дізнаються з перших вуст про проблеми і пропонують Україні поради щодо вирішення проблем, а також, повертаючись додому, пояснюють у Вашингтоні, чим можна допомогти Україні.

До діяльності Атлантичної ради приєдналися провідні дослідницькі осередки США – Інститут Брукінгса, Чикагська рада міжнародних взаємин, Центр нової американської безпеки. Кожна організація оплатила видатки свого представника. Атлантична рада прагне, щоб США мали зовнішню політику, яка повністю відповідає запитам світу. Її проекти підтримує Світовий Конгрес українців.

10 лютого Президент Б. Обама телефонував до В. Путіна і Петра Порошенка з закликом скористатись нагодою, яку дають мирні переговори. Президент США підкреслив, що США підтримують суверенітет та територіальну цілісність України. Він також запевнив у готовності США і надалі підтримувати Україну допомогою від міжнародних партнерів та фінансових організацій для здійснення необхідних реформ. А щодо зброї провідники Комітету Палати представників з питань збройних сил від Демократичної та Республіканської партій вже готують законопроект про постачання Україні „оборонної летальної допомоги“ на розвиток грудневого закону, який санкціонував постачання озброєнь Києву для захисту від проросійського сепаратистського руху.

ІСТОРІЯ

Шлях Дмитра Нитченка від Зінькова до Мельбурну

Олександр Панченко

У своїй автобіографічній повісті „Від Зінькова до Мельбурну“ Дмитро Нитченко, який побачив світ 8 лютого 1905 року, писав: „Народився я в Зінькові на Полтавщині, в родині хліборобів. Казав мій дід, що колись через Зіньків проїздив Тарас Шевченко. А сама назва нібито пішла від імени жінки, яку звали Зінька і яка одна з перших тут поселилась і жила над дорогою з Полтави до Гадячого. На цьому місці й постав пізніше Зіньків. У батьків нас було три сини: наймолодший Сергій, середній – я і старший Володимир. Попервах навчалися ми в наших Лютенських Будищах, що були за п'ять кілометрів від нас. Учителя Євгенія Прокопович походила з Зінькова. У другій половині будинку жила моя бабуса. Я спав у їдальні на розкладному ліжку. А як приїздили брати, то на підлозі, на соломі, вкритій рядном“.

Пізніше в одному з своїх віршів Д. Нитченко писав:

*Це про Полтавщину,
Зіньків далекий,
У ніч глуху
мені приносили думки –
Туди, де ріс заводу клетит,
Де ляскав пасом маховик баский.*

На соломі, вкритій рядном, виростав невтомний трудівник української письменницької ниви Дмитро Нитченко, що від народження мав прізвище Ниценко.

У цього річного лютому громадськість відзначала 110-ту річницю від того дня, коли побачив світ Д. Нитченко, який творив також під псевдами Дмитро Чуб та Остап Зірчастий.

1923 року Д. Нитченко вступив до літературного угруповання „Плуг“, до якого належав два роки, коли навчався в індустріально-технічній школі, а відтак, з осені 1926 року, на робітничому факультеті в Краснодарі. Вже тоді він друкував свої вірші в „Червоній газеті“, у Ростові-на-Дону.

1927 року його, вихідця з селянської родини, оголосили „класовим ворогом“ за „непролетарське походження“. Далі юнак працював на заводі, згодом вирушив до Харкова, де закінчив технікум чужоземних мов, вступив на мовно-літературний факультет місцевого Інституту народної освіти, де прилучився до літературного життя тогочасного Харкова, познайомився з відомими письменниками, працював у видавництві „Література і

Дмитро Нитченко.

мистецтво“. Пізніше згадував про зустрічі з Іваном Багряним, Миколою Хвильовим, Борисом Антоненком-Давидовичем, Остапом Вишнею, Майком Йогансенем, Григорієм Епіком, Олексом Слісаренком, Володимиром Сосюрою, Юрієм Яновським.

Д. Нитченко в той час видав дві збірки своїх віршів та збірку нарисів. З початком війни він був мобілізований до армії, пройшов німецький полон, а пізніше табори переміщених осіб, викладав в українській гімназії в Ульмі, брав участь у літературно-мистецькому житті українців.

Від 14 квітня 1949 року Д. Нитченко разом з родиною замешкав в Австралії, де працював у каменоломнях, на електростанції, а у вільний час вивчав англійську мову, однак, творити та писати українською мовою не припиняв, не забував рідну домівку:

*Та ще не раз нас дожене тривога:
Чи вернемо додому звіттіля?
Чи рідний сад почує моє слово
(Там не одна пролинула весна),
Чи яблуко зірву я з яблуні знову,
Що вітами схилились до вікна?
Чи вийду ще з косою я на луки,
Чи рідне сонце в щокі припече?
І серце стогне, плаче від розпучки,
Хоч по виду сльоза й не потече...*

Протягом кількох десятиліть він працював учителем та директором українських суботніх шкіл у Мельбурні, викладав, писав програми, інспектував, довівши кількість учнів у школах до кількох тисяч, тоді ж заснував й очолював Літературно-мистецький клуб ім. Василя Симоненка, працював як член Об'єднання українських письменників „Слово“, очолював австралійську філію цієї організації, згодом очолив Українську центральну шкільну раду в Австралії, входив до управи Союзу українських організацій Австралії, був дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка.

Д. Нитченко публікував твори під псевдом „Дмитро Чуб“, а під псевдом „Остап Зірчастий“ друкував свої гуморески. Творчий дорожок Д. Нитченка – понад 30 книжок.

Про Д. Нитченка писали Мар-

(Закінчення на стор. 16)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

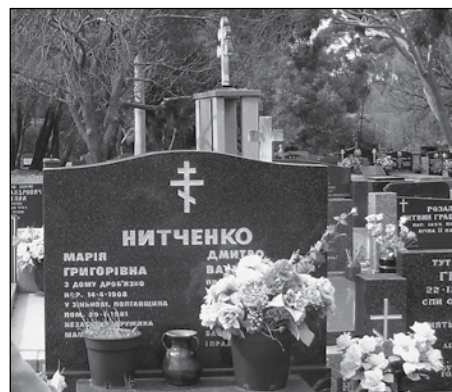
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

Місце вічного спочинку Марії та Дмитра Нитченків на цвинтарі „Фокнер“ у Мельбурні, серпень 2012 року.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Діти проводять „люстрацію“

Одеська вчителька Євгенія Балакірева, наслуховавши побрехеньок російських засобів масової інформації, під час виховної години в 9-й класі школи ч. 40, стала розповідати дітям про вигадані звірства бійців української армії на Донбасі. Учні записали розповідь наставниці про ці страхиття на диктофон, а згодом оприлюднили у соціальних мережах. Уже за першу добу запис прослухали 130 тис. разів.

У класі, де це сталося, більшість учнів була обурена заявами Є. Балакіревої і вважала, що їй не місце у школі. Вчителька подала заяву і була звільнена за згодою сторін. Звільнилася з роботи і директор школи Людмила Семенова, яка тримала такого працівника.

Переінакшили цю історію російські журналісти, представивши Є. Балакіреву як заслуженого працівника освіти, яка нібито постраждала за критику „Правого сектору“.

Але діти, прочитавши повідомлення про Є. Балакіреву, написали, що у 17-й школі теж є вчителька французької мови, яку усі називають сепаратисткою. Учні 55-ої школи закликали забрати з школи велетенський стенд, прикрашений червоним прапором та георгіївськими стрічками з написом „Слава великому Сталіну!“. Коли 6 лютого до цієї школи навідалися народний депутат України, голова обласної організації „Свобода“ Павло Кириленко і його заступник Костянтин Василець, всі входили до навчального закладу керівництво позачиняло.

У Миколаєві звільнено з роботи учительку російської мови Зою Шаталову, яка очолювала міську організацію російської національної общини „Русич“ і силоміць нав'язувала дітям дух сепаратизму.

Сергій Горицьвіт,
Одеса

Дипломатична метушня під гуркіт московських „градів“

Дипломатична метушня під гуркіт московських „Градів“ вимагає від тих, хто наділений розумом, називати речі своїми іменами. Я дуже сумніваюсь, що ті, хто задіяний у дипломатичній балаканині, розуміють, що новітнього Гітлера не вдасться змусити дипломатією припинити агресію. Вдавшись до нового Мюнхену, дипломати лише дадуть агресорові потрібну йому передишку.

Єдиний шлях зупинити агресора – військова підтримка України. Володимир Путін мудріший від Гітлера. Ведучи відверту війну, він заразом підживлює Захід якимись нібито переговорами, призначеними відвертати світ від протисто-

яння з новим Гітлером, який триматиме світових лідерів на „мінських“ переговорах, а тим часом його слухняні виконавці захоплюватимуть чужі території.

Світ має озброювати Україну. Стратегія перемоги – це відверте протистояння з агресором. Україна стоїть в обороні виробленого демократичним світом людського співжиття між народами. І треба твердо сказати агресорові: „Ми демократи, і ми не допустимо анексії демократичної України!“. Так треба говорити з Гітлером, а не пропонувати йому новий Мюнхен!

Святослав Караванський,
Дентон, Мериленд

Подарували „Літопис УПА“

Щойно в читальній залі Миргородської діаспорної бібліотеки ім. Галини Король з'явилась повна версія „Літопису Української Повстанської Армії“ в 50 томах (Торонто-Львів) – результат колосальної праці патріотичного українства України й Канади, а також 18 книг з серії „Події і люди“ цього ж видавництва й низка біографічних праць з серії „Літопис УПА-бібліотека“ (Леся Онишко. „Катерина Зарицька“, Володимир Макар „Спомини та роздуми“, Петро Потічний „Моя дорога“ та інші).

Ми щиро вдячні творчому колективу видавництва „Літопис Української Повстанської Армії“ і зокрема Ігореві Гомзякові (Львів), П. Потічному та Петрові Грінчишину (Канада) за цінний дар для нашої бібліотеки.

Анатолій Сазанський,
Миргород,
Полтавська область

Крилонька надії

Надії Савченко присвячується

Сповила матуся крихітку любови,
Дала карі очі, дала чорні брови,
Підросла лебідка,
та зачула клекіт,
І злетіла в небо до зірок далеких.

„Донечко Надіє, ти моя любове,
Чи ж тобі не милі котики вербові?“
„Ой, Матусю-нене,
зіронько ти ясна,
Яка ж Україна із небес прекрасна...“

Як цілує небо золоте колосся,
А у тім знамені – чари стоголося...
Котики вербові і стежки хрещаті
Я, матусю, в небі буду захищати“.

Та у нічку темну коршуні закляті
Викрали лебідку, кинули за ґрати,
Виривали серце, катували душу,
Та не вбити зграї
пташку невмирущу.

„Не журися Ненько, бережи надію,
Я за тебе горда, плачу і радію,
Дякую за долю, крилонька орлині,
Принесу на них я славу Україні“.

Петро Ващик,
Клівленд

Надія Савченко: „Я буду сильною!“

У „Свободі“ було вміщено лист Світової федерації українських жіночих організацій до української полонянки Надії Савченко, яку утримають у російській неволі, Нижче вміщено її відповідь.

Щиро дякую Вам, українки світу!

Я щаслива, що, не дивлячись на такі умови, в яких я зараз опинилася, це надало мені можливість спілкуватися з такими сильними, мужніми жінками, щирими українками, як ваша організація. Я вже неодноразово переконувалася в тому, що українські жінки – найсильніші у світі, недарма ж ми спадкоємиці сарматок – прадавніх амазонок, що жили на території теперішньої України. Правильний генетичний код в нас закладений.

В мене мати – дуже сильна жінка, і батько був сильним, здоровим, українським чоловіком. Моя сестра Віра теж дуже сильна людина, в багато чому навіть сильніша за мене!

Я добре знаю історію героїчних українських жінок – політв'язнів, закатованих радянською системою.

Свого часу, мені тоді було, напевно, років 19, я грала роль в аматорському студентському театрі однієї такої героїні – львівської дівчини-політв'язня. (Можливо, навіть запис десь залишився цієї театральної постанови, треба буде пошукати). Наш театр називався „Сварга“, наша режисер сама писа-

ла сценарії. То була дуже духовно сильна і трагічна роль. Якраз грала ту дівчину-львів'янку, коли вона сиділа у в'язниці, і тоді ще й гадки не мала, що мені самій випаде така доля, бути закатованою, тепер уже безчесною брехливою російською системою судочинства і знущань над людиною.

Мені відома доля багатьох героїчних українок, дуже нелегка їхня доля. Я намагаюся бути гідною їх пам'яті і гідною дочкою своєї прекрасної української землі!

Я буду сильною і витримаю стільки, скільки Бог дасть сили. Але я не зраджу своїм принципам, не зраджу віру людей в мене і не порушу свого слова! Голодування я не припиню до дня повернення мене в Україну, чи до останнього дня життя в Росії! Для мене вся Росія – це в'язниця. Я в цій, дуже гарній країні, як багато хто говорить, вперше і відразу в тюрмі. Отож краси її просторів не бачу.

Дуже дякую Вам за підтримку і участь в акції „FreeSavchenko“. Вірю, що ми витримаємо усе, бо ми разом!

Ваша Надія Савченко,
5 лютого

Побували у воїнів з Вертепом

Степан Витвицький, стипендіят Товариства української мови в США через „Смолооскип“, який навчається в Духовній семінарії Івано-Франківська, побував на сході України з вертепом, кутею та колядою, щоб підтримати українських воїнів, які захищають цілісність України. Про свою поїздку до Луганщини та Донеччини він написав до Товариства української мови.

Віра Боднарук,
Норт-Порт, Флорида

Доброго вечора! Недавно „Фронтний вертеп-2015“ повернувся з зони бойових дій, де гостював в українських бійців з колядою й кутею, подарунками й допомогою. Замість традиційного Ірода був Володимир Путін, царі представляли схід, захід, центр України, були „зеле-

ні чоловічки“ та українці. Вертеп розповів про сучасні події в Україні, висвітлював зло в особі Ірода, який хоче знищити безневинний народ.

З таким вертепом ми відвідали військові шпиталі Харкова та Маріуполя, колядували в Слов'янську, Лисичанську, Северодонецьку, Новоайдарі, на блокпостах, у 80-й аеромобільній бригаді, в батальйонах „Айдар“, „Азов“, „Івано-Франківськ“, біля будівлі Луганської обласної адміністрації.

Про місця, де ми виступали, нагадує український прапор, рясно списаний підписами, побажаннями, словами подяки та іменами наших бійців. Прапор пройшов усю зону – від харківського шпиталю до останнього блокпоста.

Степан Витвицький,
Івано-Франківськ

Зустріч з українськими вояками на сході України. (Фото: Юрій Біляк)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Різдвяний концерт відбувся в Альберті

Богдана Степаненко-Липовик

ЕДМОНТОН, Альберта. – 25 січня в Українській православній катедрі св. Івана Українське музичне товариство Альберти організувало свій 36-ий різдвяний концерт коляд та щедрівок. Перший такий концерт 14 січня 1973 року і став щорічною традиційною подією у Едмонтоні. Концерт об'єднує хори та вокально-інструментальні ансамблі не лише з Едмонтону, але з усієї Канади, а часом навіть з України.

Відкриттям концерту стало спільне виконання коляди „Бог Предвічний“, після чого голова Товариства Люба Бойко-Белл привітала присутніх, зокрема Владику Іларіона, генерального вікарія Української католицької єпархії Едмонтону о. Стефана Войціховського, о.-пароха Стефана Семотюка, і зазначила, що пожертви, зібрані в цей день, будуть передані на підтримку дітей-сиріт, що мешкають у притулках України. Цей проєкт організувала Західня Єпархія з офіційною назвою „Orphanage Project in Ukraine care of Western Eparchy“).

Концерт коляди розпочав збірний Український православний хор (катедра св. Івана, собор св. Андрея, парафія св. Антонія), диригентом якого є Леся Чумер. Хор виконав три стародавні коляди „Сказав господар“, „Пречистая Діва“ та „Ой, дозволю, пане хазяїне!“.

Ведуча програми Ірина Тарнавська (текст Галини Котович) розповіла про походження колядок і надала можливість перенестися до інсценізованого дитини Різдвяного Вертепу, що був поставлений за сценарієм о. Петра Бабея під керівництвом Касі Антошко. Театра-

Український народний хор „Вітер“. (Фото: Марко Левицький)

лізоване дійство, виконане дитячим хором Української католицької катедри св. Йосафата, розпочалося з подорожі Марії та Йосифа до Вифлеєму, де Діва Марія породила Сина Господнього – Ісуса Христа. Камерний хор „Капель Кіріє“ з солістом Жігван Чо та диригентом д-ром Меланією Туржон виконав коляди „Ангели, знизайтесь“ та „Днес Христос рождається“. Автором однієї з них є філософ Григорій Сковорода.

Дитячий хор Української православної катедри св. Івана Хрестителя виконав милозвучні твори „Прилетіли ангелята“, „Спи, Ісусе, спи“ та „Щедрий вечір, Україно моя“ (диригент Ірина Криницька). Виступили вокальний ансамбль „Аколада“ (диригент Галина Лазурко), юні відвідувачі української „Рідної школи“ при парафії св. Юрія Пере-

можця (диригент Лілея Волянська під керівництвом директора школи Олі Миц), Богдан Тарасенко з твором Володимира Кіся „Різдво“ – спогадами українського імігранта, який прибув до Канади у 1929 році і подорожував її провінціями в пошуках роботи.

Хор парафії св. Юрія Переможця (диригент І. Тарнавська) виконавши коляди „В Вифліємі, у печері“, „3 ночі опівночі“, „Нова радість стала“.

Хор „Аксіос“ (диригент Борис Дерев) заспівав „Розвеселімося всі разом нині“, „На Йорданській річці“ та „Пресвята Марія“, а хор „Верховина“ при Спільці Української Молоді (диригент Орест Солтикевич) виконав співи „Дивная новина“ і „Щедрівка“.

Хор „Дніпро“ разом з солістом Романом Микитюком (диригент Ірина Шмігельська) співав „Світ

мисленний днесь ся родися“, „На небі зірка“ та „Щедрик“.

Давні українські колядки співав хор Української католицької катедри св. Йосафата (диригент д-р М. Туржон). Виступив хор парафії св. Василя Великого (диригент Єлисавета Андерсон), а завершив концерт Український народний хор „Вітер“ (диригент Леся Погорецька), після чого всі присутні виконали коляду „Во Вифлеємі“ написану о. Остапом Нижанківським.

Л. Бойко-Белл подякувала всім виконавцям та слухачам концерту, а також Українській Православній Церкві за прийняття. Отець С. Семотюк виступив з вітальним словом.

Під час концерту було зібрано 3,920 канадських доларів на проєкт „Orphanage Project in Ukraine care of Western Eparchy“.

Засновано нову стипендію для дослідження архівів

ЕДМОНТОН, Альберта. – 5 лютого Канадський інститут українських студій (КІУС) Альбертського університету оголосив про заснування нової стипендії для дослідження архівів у ділянці українських (та українсько-канадських) студій. Інститут запросив зголоситися кандидатів на одну чи більше стипендій, сума кожної з яких не перевищує 24 тис. дол.

На стипендію можуть подаватися студенти, аспіранти, докторанти й науковці з метою збирання архівів або допомоги існуючим архівним установам у підготуванні власних каталогів і мікрофільмів (оцифрування копій). Архіви можуть включати оригінальні джерельні матеріали з мистецтва, фолклору, етнографії та оригінальні джерельні зразки мовного розвитку, отримані під час лінгвістичних практик. Також будуть розглядатися пропозиції, що стосуються організації та опису архівних збірок.

„Українська громада перебуває в Канаді вже майже 125 років, а у США понад 130 років, – відзначив заступник директора КІУС д-р Богдан Клід. – За цей час накопичилося чимало документів та архівних збірок, що стосуються життя цієї громади та її зв'язків із історично батьківщиною. Деякі з них збережені в громадських

музеях та установах, а також в університетах та державних архівах. Оголошуючи нову стипендію, ми сподіваємося на подання від тих осіб, які б співпрацювали з такими установами, готуючи каталоги й описи та виконуючи іншу необхідну роботу в цих архівних збірках“.

Нова стипендія стала можливою завдяки підтримці з Вічного фонду ім. Стефанії Букачевської-Пастушенко. Фонд був засно-

ваний при Канадській фундації українських студій у Торонто з уставним капіталом 100,000 дол. У січні 1987 року фонд був перенесений до КІУС, а його уставний капітал потроєний урядом Альберти. Прибуток з фонду виділявся на архівні дослідження, каталогування існуючих колекцій та видання дослідних звітів. Публікація багатьох із 65 дослідних звітів КІУС була профінансована з цього фонду.

Засновники стипендії (зліва): Данило Гусар-Струк, Іван Стасюк, Стефанія Букачевська-Пастушенко та Манолій Лукул. (Фото: Наталка Гусар)

С. Букачевська-Пастушенко народилася у Скалі, закінчила учительську семінарію сестер-василіянок у Станиславові (нині Івано-Франківськ) та викладала в Коніні, Польща. У 1944 році виїхала до Німеччини, а в 1948 році – до Канади. Меценат присвятила створення свого фонду пам'яті матері, яка високо цінувала освіту та заохочувала вивчення інших культур. Її метою було допомогти студентам і науковцям вивчати українську спадщину шляхом збирання і зберігання архівних матеріалів, від яких залежить наукова праця.

Кандидати на стипендію мають подати до КІУС пропозицію, що містить опис проєкту, довідку про його бюджет, біографію, два рекомендаційні листи (якщо пропозиція є для каталогування або копіювання збірок в архівній установі, то одна рекомендація має бути від представника даної установи).

Всі документи мають бути надіслані до 1 березня на адресу: Canadian Institute of Ukrainian Studies, 430 Pembina Hall, University of Alberta, Edmonton, Alberta, Canada T6G 2H8. Тел: 780-492-2972, факс: 780-492-4967, електронна пошта: cius@ualberta.ca.

Православні молилися за Україну та Грузію

о. Василь Пасакас

ЕШЛІ, Пенсильванія. – Дві православні громади зібралися 7-8 лютого для молитовного святкування св. Євхаристії, в знак взаємної любови та поваги в час неспокою на їхніх батьківщинах. На запрошення Єпископа Сави Грузинської Православної Єпархії Північної Америки, Владика Даниїл, з благословення Митрополита Антонія, відвідав монастир св. царя Давида Агмашенебелі (Будівничого), який перебуває під юрисдикцією Грузинської Православної Церкви.

Св. Давид IV, з королівської династії Багратіоні, пізніше відомий як Будівничий, зійшов на трон 1089 року, маючи 16 років. Він воскресив Грузію з попелу, об'єднав її та вигнав чужоземних загарбників, побудував величезну кількість церков та монастирів. Будучи талановитим письменником, написав гимни покаяння та псалми – скарб православної духовності.

Понад 200 паломників грузинського походження подорожували з усіх кінців країни до гір Поконо, щоб разом помолитися в пам'ять св. царя

Духовенство під час Літургії з Владикою Даниїлом та Єпископом Савою. (Фото: іподиякон Володимир Суканець)

Давида – покровителя монастиря.

Єпископ Сава з радістю зустрів Владика Даниїла і групу паломників, які подорожували з ним з метою спільного святкування, а найголовніше, щоб взяти участь у спільній молитві за загиблими жертвами усіх війн, під час яких були невинно вбиті люди грузинського, українського

та американського походження.

Під час Літургії Єпископ Сава висвятив у дияконський чин іподиякона Леонідія, який буде служити в канонічній юрисдикції Грузинського патріархату в США.

Три національні прапори були винесені у процесії на середину монастирського храму: прапор

США, присвячений численним чоловікам і жінкам Збройних сил США, які віддали свої життя, захищаючи свободу, на якій тримається демократія; прапор Грузії, присвячений полеглим героям Грузії під час російської агресії; прапор України, винесений семінаристами Свято-Софійської Семінарії Української Православної Церкви (Савт-Бавнд-Брук, Нью-Джерзі), присвячений загиблим героям триваючої агресії та війни в Україні.

Єпископ Сава звернувся до Владика Даниїла з проханням очолити Заупокійне Богослужіння українською та англійською мовами. Наприкінці Богослужіння обидва єпископи звернулися до вірних з проповідями. На завершення Владика Даниїл висловив подяку від імені Митрополита Антонія за молитовне запрошення та встановлення братерських стосунків з православними українцями.

Монастирська трапезна була заповнена паломниками, які продовжували перебувати на святкуванні протягом цілого дня. Грузинські співаки і танцюристи з Філадельфії, Сан-Франциско, Чикаго, Менвілу (Нью-Джерзі), Вашингтону (округ Колумбія) та інших місць виступили з розважальною програмою.

Звучали улюблені музичні твори

НЮ-ЙОРК. – 7 лютого в Українському інституті Америки відбувся концерт „Улюблені фаворити”, у якому брали участь відомі музиканти – піаніст Гільберт Каліш, челіст Колін Кар та скрипалька Соломія Івахів, яка нещодавно виконала з Львівською філармонією скрипковий концерт Семуеля Барбера.

Вечір належав до ряду концертів з поясненнями. Промовляв проф. Глен Стенлі, музикознавець, спеціаліст класичного й романтичного періодів Німеччини і Австрії. С. Івахів прекрасно склала програму вечора. Третя соната Людвіга ван

Бетговена у виконанні К. Кара і Г. Каліша мала надзвичайний успіх. У всіх інших номерах С. Івахів брала участь, вона виконала „Першу скрипкову сонату” Йоганеса Брамса, написану на мотиви його пісень „Пісня дощу” і „Відлуння”. Далі було її сольове виконання композиції „Музикант” Івана Карабиця, модерного твору з уживанням технічно різних прийомів.

Останнім номером було „Перше фортепіанне тріо” Роберта Шумана – твір, насичений енергією, ліричними темами якого, повні пристрасті, захопили чисельну публіку.

Учасники концерту (зліва): Соломія Івахів, Гільберт Каліш, помічниця, Колін Кар.

Зустріч з журналістами

Олег Керницький

САН-ДІЄГО. – Українська громада міста зустрілася з делегацією журналістів з України, що прибули до США за двотижневою програмою обміну. Мета їхньої візити – встановити контакти з американськими колегами та ознайомитися з різними аспектами журналістики в США.

Журналісти були з різних регіонів України, зокрема з Криму. Вони працюють на телебаченні, в газетах та інтернет-виданнях.

Українці Каліфорнії розпитували

про стан справ в Україні, про російську війну, про те, чим українська діаспора в США може допомогти Україні.

Українські журналісти попросили тиснути на Президента та Уряд США, щоб вони допомагали Україні у боротьбі з російськими окупантами захистити територіальну цілісність України та демократію у цілому світі, а також тиснути на Президента та Уряд України, щоб вони боролися з корупцією, яка ослаблює країну і не дозволяє закріпити завоювання Революції гідності 2014 року.

Гості з України (зліва): Марія Карпа зі Львова, Роман Снітзер з Харкова, Сергій Іванов з Києва, Оксана Твороз з Житомира.

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці

запрошує на
презентацію
роману

Олександра Мотилія

„Fall River“

Alternative Book Press, 2014

Роман написано на основі особистих спогадів матері, дядька і тітки. У творі реконструйовано родинну історію, її українське коріння на прикладі особистих долі трьох українських американців, які народилися у Фолл-Рівер, вирости у міжвоєнній Польщі і повернулися до Америки після Другої світової війни.

в суботу, 28 лютого 2015 року
о 5-й годині по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Письменниця розповіла про війну в Україні

Світлана Глаз

ЄРУСАЛИМ, Ізраїль. – 10-14 лютого відбувся традиційний міжнародний ярмарок книги, на якому були представлені видання з Австралії, Румунії, Польщі, Росії, ізраїльських видавництв. На жаль, не було стендів з України. Єдиною українською письменницею, яка відвідала виставку, була Ірена Карпа, але вона не мала свого місця і стенду, тому її книги можна було придбати на зустрічах з нею української громади.

На такій зустрічі, яка відбулася з ініціативи громадської організації „Українсько-єврейська зустріч“, молода письменниця,

Ірина Карпа в Єрусалимі. (Фото: Олена Іванчук)

співачка, телеведуча і журналістка зустрілася з прихильниками свого таланту і тими, хто вперше почув її ім'я. І. Карпа народила-

ся в Черкасах, потім жила в Яремчі, тепер мешкає в Києві. Вона не ховає свій вік, тому, що в свої 34 роки виглядає дівчинкою. За кілька днів перебування в Ізраїлі І. Карпа виступила на радіо, телебаченні, дала кілька інтерв'ю газетарам та інформаційним агенціям.

І скрізь вона говорила про війну в Україні, яка змінила взаємини людей і ставлення до патріотичного виховання в державі, коли зовсім незнайомі люди приходили на Майдан готувати їжу, доглядати за пораненими, допомагали, чим могли, про сльози матерів і дружин, які втратили рідних на сході України і про те, як тепер ці родини потребують допомоги.

Перша книга І. Карпи вийшла у 2000 році в Івано-Франківську. Тепер на її рахунок п'ять книжок про кохання, подорожі, виховання дітей і місце жінки в сучасному суспільстві.

Як розповідає І. Карпа, вона ще з дитинства знала, що хоче стати письменницею. І стала нею. Сюжети для книг – це власне життя і сусіди, ситуації на вулицях, перше юнацьке почуття і подорожі до далеких і близьких країн, спостереження. Ізраїль їй сподобався, вразили вулиці і усміхнені обличчя, бажання людей допомагати одне одному і та підтримка, яку надає Україні українська громада Ізраїлю.

Можливо, відвідини єврейської держави стануть сюжетом нової книги української письменниці І. Карпи.

Посол виступив перед студентами міжнародної школи

Світлана Глаз

ЕВЕН-ЄХУДА, Ізраїль. – 17 лютого Посол України в Державі Ізраїль Генадій Надоленко виступив в Американській міжнародній школі за програмою щорічної конференції „Модель ООН“, у ході якої студенти та учні старших класів з усього Ізраїлю виступали у ролі представників різних країн та відтворювали роботу органів цієї організації.

Посол України став головним доповідачем у Комітеті з питань територіальних диспутів, завданням якого є врегулювання питання навколо Криму та Донбасу. Г. Надоленко представив аудиторії українську позицію стосовно ситуації, що склалася навколо України, причини та наслідки російської агресії стосовно незалежної держави.

Посол Генадій Надоленко виступає в Американській міжнародній школі.

Було поінформовано про шляхи врегулювання українсько-російського конфлікту, зокрема, дії, що вжи-

ваються Україною та міжнародною спільнотою.

Проведений захід засвідчив висо-

ку зацікавленість студентської молоді та школярів до подій в Україні та обізнаність у цій тематичі.

У Воронежі діє „Перевесло“

Олексій Кривців

ВОРОНЕЖ, Росія. – За даними загальноросійського перепису населення 2010 року, у Воронежській області проживає 43,045 українців (1.84 відс. населення). Ми не вважаємо ці дані об'єктивними. На жаль, національна свідомість вагомим чином впливає на досить низькому рівні. Були випадки, коли людей змушували записуватися „росіянами“, бо вони живуть в Росії. Повернення цих людей до свого коріння, до пам'яті свого роду – один з напрямків просвітницької діяльності Українського культурного центру „Перевесло“.

У Воронежській області зареєстровані дві українські громадські організації – „Перевесло“ та Місцева національно-культурна автономія українців Воронежа. Влада Росії для розвитку української культури не робить нічого. Наші проекти не можуть „пробитися“ через державні організації.

Військовий конфлікт в Україні впливає на нашу роботу вкрай негативно. З'являється багато антиукраїнських (саме з етнічним забарвленням) видань. Протистояти цьому, навіть у судовому порядку, практично неможливо. Але серед мешканців міста „зомбованих пропагандою“ не так вже й багато –

більшість людей вважають протистояння непорозумінням, яке повинно закінчитися. Можливо, такий підхід визначає прикордонний регіон, де у багатьох є родичі в Україні.

У Воронежську область, яка межує з Луганською областю, прибула значна кількість громадян, які змушені були покинути свої будинки і шукати притулку на території Росії. Від органів прикордонної контролю було отримано 277 тис. міграційних карт. 94 відс. з усіх, хто в'їхав на територію області, становлять громадяни України. Для прибулих було відкрито 35 пунктів тимчасового розміщення, в яких жили і отримували харчування 3,500 громадян України (1,320 з них – діти).

Незважаючи на всі труднощі, українці Росії підтримують сво-

їх співвітчизників в Україні, але якусь акцію провести сьогодні важко. Наші представники вже кілька разів були спостерігачами на виборах в Україні. Влітку минулого року була акція „Купуй українське“ у Воронежі. Але сьогодні, через низку обмежень, „український“ асортимент знизився до мінімальних обсягів.

Найближчі заходи – програма до 201-ої річниці з дня народження Тараса Шевченка, проведення фестивалю „Слобідська українська культура Воронежського краю“, кілька молодіжних заходів.

Олексій Кривців, голова правління громадської організації Український культурний центр „Перевесло“. Воронеж.

Надія вмирає...

(Закінчення зі стор. 5)

Путін, найголовніший олігарх.

Повинні бути оголошені також додаткові, менш значущі, санкції, які включатимуть заборону російських компаній, котрі в даний час активно ведуть бізнес в США, наприклад „Лукойл“ і безліч російських виробничих горілчаних компаній. Ці санкції будуть серйозно впливати на російську промисловість, російську державну скарбницю і приносять користь американським виробникам енергії, продуктів та фермерам.

Нарешті, сам Президент США повинен оголосити, що він і наші союзники по НАТО думають довго і наполегливо про оснащення українців смертоносною зброєю, а не поспішають це робити тільки враховуючи проблемні надії, що всі конфлікти можна вирішити дипломатичним шляхом у дусі доброї волі, але російське порушення другої міської угоди переконає їх безповоротно в тому, що Росія грає нечесно.

Президент США повинен дати зрозуміти В. Путінові дуже ясно, що він бачить припинення вогню, не як ще одну спробу принести мир в Україну, але як остаточне випро-

бування для Росії, котра систематично порушує так багато міжнародних договорів і угод на сьогоднішній день. Якщо Росія не дотримуватиметься угоди про припинення вогню, то США і їх союзники по НАТО почнуть озброювати Україну, оскільки, вичерпавши дипломатичні канали, збройна допомога українцям, щоб зупинити Росію, буде сприйматися як єдиний спосіб зупинити поширення російської агресії, щоб гарантувати Україні суверенітет і територіальну недоторканість та дотримання принципів міжнародного права. Участь США в цьому відношенні може бути тільки почат-

ком – доти, поки всі кордони будуть відновлені в їх попередньому, до лютого 2014 року, статусі.

Такі оголошення нададуть угоди про припинення вогню сенсу. В іншому випадку, Мінськ-2 стане просто ще однією міжнародною угодою, яку Росія підписала і порушила. Що ще більш важливо стратегічно, це може бути останній шанс для Заходу, щоб забезпечити мир у Східній Європі і, можливо, запобігти поширенню агресії за її межами. Надія вмирає останньою. Але в політиці навіть сподівання з відтінком наївності мають свої обмеження.

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Молодь вшанувала пам'ять героїв Крут

Тетяна Денисенко

КИЇВ. – Видавництво „Смолоскип“ і волонтерська ініціатива „Війна і слово“ запросили гостей 30 січня в Будинок вчителя, де відбувся благодійний марафон „Східний фронт. Вірші активної позиції“. Вірші читали молоді українські поети, пов'язуючи в єдину лінію бій під Крутами та нинішню війну на сході. Такий марафон видавництво організовує втретє, але вперше з метою зібрати гроші на потреби бійців.

На початку марафону директор видавництва Ростислав Семків сказав: „Без трагічних подій 1918 року українського патріотизму в сьогоднішньому вигляді не існувало б“. Він декламував вірші Володимира Патоли, капітана Збройних сил України, що саме зараз воює на сході України, зокрема вірш „Холодна весна“:

*Холодна весна.
Чотирнадцятий рік.
Яскраво і страшно*

*почате століття.
Як відчай без дна,
нерішучості пік,
нездатність вести
і готовність горіти...*

Промовляли до присутніх поети Дмитро Лазуткін, Любов Якимчук, Анна Малігон, Олена Степаненко, Світлана Дідух-Романенко, Павло Коробчук, Оксана Куценко, Тая-Марія Литвинюк, Мирослав Лаюк, Алла Миколаєнко, Карина Тумаєва, Оксана Самара, Тая-Марія Литвинюк. У віршах були образи Євромайдану, Іловайська, Волновахи...

На завершення вечора співорганізаторка волонтерського руху „Війна і слово“ О. Степаненко нагадала про важливість внеску кожного для спільної справи: „На таких вечорах збирається певна сума, але потреби армії значно більші, ніж наші можливості“. Присутні здавали гроші просто на вечорі, а також долучилися до фінансової підтримки армії на сторінці у Фейсбукі.

Учасники вечора „Східний фронт. Вірші активної позиції“. (Фото: „Смолоскип“)

Вибухи лунали в Одесі

Сергій Горицьвіт

ОДЕСА. – 6 лютого біля відділення „ПриватБанку“ стався потужний вибух. Були вибиті вікна у трьох нижніх поверхах будівлі, постраждали припарковані поруч автомобілі. Міліція почала розслідування за фактом теракту. Цього ж дня біля філії „ПриватБанку“ на іншій вулиці було виявлено вибуховий пристрій, який міліція знешкодила цю вибухівку.

Особливо знахабніли диверсанти у перед Новим роком. Опівночі 3 грудня 2014 року в центрі міста було підірвано магазин „Патріот“, 10 грудня прогрімів потужний вибух у будівлі на розі Адміральського проспекту і вулиці Краснова, де розміщено волонтерський центр з збору допомоги для війська, 23 грудня стався

вибух на вулиці Жуковського, біля будинку, де розміщена євромайданівська Рада безпеки. Наступного дня вибух стався на залізничному перегоні Одеса-Застава 1. Диверсантом виявився 55-річний житель Придністровської Молдавської Республіки, який того ж дня загинув в автокатастрофі.

Терористичний акт правоохоронці відвернули 29 грудня. Помітивши підозрілий мікроавтобус поруч з волонтерським центром, міліціонери полку патрульної служби виявили в ньому чималий арсенал гранат, набоїв і безпілотний літальний апарат.

У відповідь на терористичні акції правоохоронці посилюють заходи безпеки. В Одесі тепер діють спецбатальйон „Шторм“ і підрозділ Національної гвардії.

В Одесі підірвали приміщення, де розташовувалося бюро волонтерів, які допомагають українським військовослужбовцям.

Вечір об'єднав національні товариства

Учасники вечора „Моя Україна – єдина родина“.

Світлана Орел

КІРОВОГРАД. – Нещодавно створений клуб авторської пісні та поезії „Байгород“ провів вечір „Моя Україна – єдина родина“, який відбувся 6 лютого на малій сцені Кіровоградського академічного музично-драматичного театру ім. Марка Кропивницького. Поетичним словом і авторською піснею клуб об'єднав представників національних товариств міста.

Центральною темою стала війна, біль втрат, бажані перемога України і мир. Звучали пісні Тараса Петриненка та групи „Мандри“, але особливе зацікавлення викликала авторська пісня, – сплав поетичного та музичного хисту знайомих людей, який розкривається раптом несподівано і вражає. Свої пісні представили барди Віктор Холявко (керівник клубу, одна з ініціаторів

його створення), Дмитро Кольчик, Валентин Могильний, Павло Золотарьов, Олександр Теплих. Поетичне та публіцистичне слово представляли поетеси Антоніна Корінь, Антоніна Царук та письменник Василь Бондар.

Виступили представники національних товариств, які всім серцем переживають за Україну, бажають їй перемоги й миру. Болгарське товариство „Нашите хора“ дивувало співом однієї з найстарших своїх членкинь Земфіри Штирьової, німці – запальним гуртом „Глюклейн“, вірмени – віршем у виконанні маленького Романка Федоськова, поляки – ангельським голосом Євгенії Трушиної.

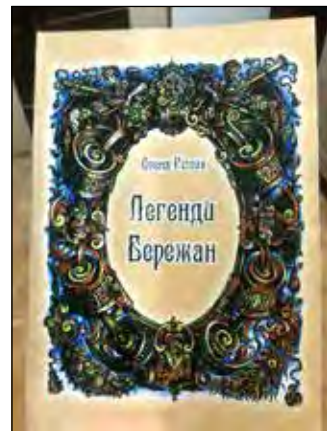
„Байгород“ – назва повісті нашого земляка, видатного письменника Юрія Яновського, в якій він змалював місто своєї юности – нинішній Кіровоград.

Презентували книгу „Легенди Бережан“

Наталя Бойко

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 5 лютого у виставковому залі краєзнавчого музею відбулася презентація книги Олени Різник „Легенди Бережан“ під час дитячого фестивалю-конкурсу „Казка мого життя“ та урочистого закриття виставки „Мій світ – мереживо казок. Казка друга – Переберія“ (новорічно-різдвяні костюми з приватної колекції О. Різник).

Ведучим був Микола Проців. У презентації взяли участь і виступили редактор Богдан Мельничук (автор передмови), художник Євген

Книга „Легенди Бережан“.

Удін, який ілюстрував видання, викладачі школи мистецтв Ірина Драбик і Мар'яна Кіндрат, які виконали твори бережанця Івана Миськова.

Учасники поетично-фолклорного театру „Взори“ Тарас Андрійов та Інесса Хоптяк інсценізували твір „Доля“ Богдана Лепкого, вихованка естрадної студії „Крок“ Людмила Кадиляк виконала

пісню „Бережани“, а хорова капела „Боян“ заспівала три колядки. Відбулась автограф-сесія автора.

Книга призначена для широкого кола читачів. У виданні – вісім легенд.

Презентація книги „Легенди Бережан“.

Війна на сході об'єднала турботами усю Україну

Попрощалися з воїном-героєм

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – Сумна звістка сколихнула місто – 31 січня жахлива війна на сході держави забрала життя військовослужбовця 128-ї гірсько-піхотної бригади, уродженця села Вербів 35-річного Володимира Дідуха, який був у зоні бойових дій з серпня 2014 року.

Він служив водієм-санітаром в місті Щастя Луганської області, потім у Дебальцевому на Донеччині. Разом з представниками Червоного Хреста перевозив поранених бійців, надавав

їм допомогу.

За словами сільського голови Ігоря Чернецького, у селі його знали як доброго, щирого, працьовитого веселого хлопця. В останню путь провозжали воїна тисячі людей вздовж дороги в селищі Козова, селах Дибче, Комарівка, Шибалин, Лапшин, Вербів.

Відспівували 6 лютого на площі Ринок в Бережанах, а 7 лютого відбувся велелюдний похорон за участю 25 священників різних конфесій, представників військових Бережанської військової частини, мешканців та гостей краю у його рідному селі Вербів.

Прощання з воїном у Бережанах. (Фото: Тетяна Будар)

Передали війську автомобілі

Євген Цимбалюк

МЛИНІВ, Рівненська область. – 5 лютого дві вантажівки „КамАЗ“ передало для потреб армії в скрутний для України час підприємство „Агро-Експрес-Сервіс“, очолюване генеральним директором Сергієм Костючком у додаток до п'яти легковиків, які також донедавна належали підприємству, а тепер на

службі добровольчих батальйонів слугують українським воїнам.

З районного військового комісаріату машини вирушали в повному бойовому спорядженні – обслужені, з ремонтним комплектом, з повними баками пального. Їх вели водії Василь Пахольчук з села Вовничі та Володимир Курич з села Підгайці.

Тимчасово виконуючий обов'язки військового комісара Анатолій Кононов зазначив, що з Млинівського та Демидівського районів надійшло для війська вже 10 одиниць техніки, зокрема автомобілі медичного призначення.

30 січня в зону антитерористичної операції з міста Дубна вирушив джип „Гундай“, який придбали Анатолій Ярошук та Петро Гуменюк села Івання для бійця 93-ї механізованої бригади Андрія Денисюка, який з побратимами воює у селищі Піски.

Заступник генерального директора підприємства „Агро-Експрес-Сервіс“ Василь Муха і тимчасово виконуючий обов'язки військового комісара Млинівського військового комісаріату Анатолій Кононов під час передавання вантажівок.

Українці Латвії підтримали Україну

РИГА, Латвія. – 26 січня біля Посольства Росії у Латвії відбулася акція протесту, організована Конгресом українців Латвії й латвійськими активістами проти агресії Росії в Україні.

Латвійський громадський діяч, юрист Єва Бранте заявила, що акція організована на знак протесту проти ув'язнення Росією народного депутата і члена делегації України в Парламентській асамблеї Ради Європи Надії Савченко, яка має пред-

ставляти Україну на зимовій сесії ПАРЕ.

Після трагічних подій в Маріуполі, коли внаслідок обстрілу українського міста загинули і були поранені мирні жителі, учасники акції також висловили свій протест проти „російського фашизму“ в Україні.

На завершення акції протестувальники прийшли до Посольства України в Ризі і запалили свічки, вшановуючи пам'ять загиблих жителів Маріуполя. (Радіо „Свобода“)

Священники йдуть з допомогою

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Воїнів, які проходять службу на Рівненському навчальному полігоні, 7 лютого відвідали священники з Дубенського району з концертом духовної, патріотичної та народної пісні. Ряд творів виконували спільно хористи і військові. Священники залишили в таборі також привезену гуманітарну допомогу – харчі на суму понад 5,000 грн.

А настоятель Свято-Михайлівського храму Української Православної Церкви Київського патріархату з селища Млинова, о. протоєрей Тарас Варварук поїхав на війну разом з добровольцями Любомиром Волошиним та Володимиром Байдою. В українські військові частини біля Донецька та села Піски вони привезли декіль-

Протоєрей Тарас Варварук (крайній зліва) з бійцями, яким привіз допомогу.

ка тонн харчів та різної амуніції, зібрані під час благодійних акцій.

Харків'яни відвезли допомогу військовим

Іван Кішка

ХАРКІВ. – Харківські волонтери з мережі „Вільні люди“ 29 січня повернулися з чергової поїздки у зону бойових дій. Цього разу вони відвідали військових у Бахмутці, Райгородку, Трьохізбенці та Щасті, яким відвезли переслані українцями з США та Канади теплі речі, термобілизну, рукавиці, а також зібрані харків'янами спальники, льодоходи, харчові набори, планшети, зимові куртки, кровоспинні жгути та інші потрібні речі.

Харків'яни спершу попрямували до прикордонників, які похвалилися подарованим бронетранспортером „Кугуаром“ і сказали, що машина в бою не підводила. Далі заїхали до Трьохізбенки, де відвантажили харчі для місцевих людей, які отримують допомогу переважно від військових, тому що державний орган, який раніше видавав пенсії, опинився на окупованій ворогом території.

Коли дісталися до танкістів біля Щастя, почався обстріл, добровольці забігли у невеликий бліндаж, а за ними побіг ховатися собака.

29 січня харків'яни вкотре відвезли допомогу військовим у Піски, Донецька область, зокрема продукти, воду, зарядні пристрої, овочі, хліб, ковбаси та багато всього іншого. Студенти Куп'янського медичного коледжу передали багато посилок, які прикрасили патріотичними наліпками та написали різні побажання бійцям. Дівчата вклали в пакунки листи та номери телефонів.

Волонтери передали 40 аптек у 55-ту артилерійську бригаду, яка зараз перебуває під Волновахою та 10 аптек відправили до добровольчих батальйонів. „Усвідомлюючи важливість тактичної медицини, намагаємося забезпечити бійців найнеобхіднішими речами. Комплектуємо аптечки інструкціями щодо першої медичної допомоги, щоб максимально збільшити шанси бійців вижити у випадку поранень чи травм“, – розповіла волонтерка Олександра Бурменська.

Вартість кожної аптечки – близько 1,000 грн. На передовій вона дає можливість пораненому бійцю самостійно зупинити кровотечу, перев'язати рану і дочекатися професійної медичної допомоги.

Харків'яни привезли допомогу військовим.

Увічнено пам'ять кожного воїна

Світлана Орел

КІРОВОГРАД. – Уже 75 мешканців області віддали свої життя за незалежність України. Їх проводжають в останню дорогу щоразу з Театральної площі, поруч з якою у Ковалівському парку є пам'ятний знак загиблим на місці колишнього пам'ятника Ленінові. На Рівненському цвинтарі облаштовано Почесну алею, де ховають полеглих.

З ініціативи міської влади на фасадах шкіл встановлено меморіальні дошки в пам'ять загиблих воїнів Ігоря Горовенка, Федора Романова, Дмитра Придатка, Олега Паршутіна, Олександра Кондакова, Юрія Власенка, Олексія Волохова, Сергія Бульдовича, Ярослава Чорноморченка, Сергія Котового та Сергія Хрипунова. Відкрито їх урочище, у присутності школярів, учителів та громадськості.

СПОРТ

Українські лещетарі взяли участь у чемпіонаті

Левко Хмельковський

13 січня „Свобода“ розповіла про спонзорську підтримку Посольства України у США та Українсько-американського спортивного центру „Тризуб“ збірній команді України з гірськолещетарського спорту, завдяки якій лещетарі приїхали на чемпіонат світу, який відбувається 2-16 лютого у Бівер-Крік, Кольорадо.

31 січня перша частина збірної команди з гірськолижного спорту вирушила у подорож на чемпіонат світу. Дмитро Мицак (Київ), Богдана Мацоцька (Івано-Франківськ), Тетяна Тікун (Київ) і тренер Алеш Брезавчек стартували з Європи, де команда була на заключному тренувальному зборі та брала участь у міжнародних змаганнях. Друга половина команди – Ольга Книш

(Львів), Ростислав Фещук (Київ), Іван Ковбаснюк (Закарпаття) на чолі з Тимофієм Єршовим прилетіла 10 лютого.

Підтримку команди у вирішенні ряду питань надали також Управління з фізичної культури і спорту Львівської, Закарпатської та Івано-Франківської областей і президент Федерації лещетарського спорту України Ігор Мітюков.

„Нашими першочерговими завданнями є збереження нашої спадщини та українського спортивного духу, – відзначив Ден Ниш, президент „Тризуба“. – Тому підтримка гірськолижної команди з нашої родової землі – честь для нас. Це ще одна виконана місія. Ми будемо слідкувати за розвитком подій на чемпіонаті світу і наші серця будуть з ними на змаганнях“.

Зрозуміло, що українські гірські лещетарі не входять до світової еліти спортсменів, беруть участь не в усіх видах чемпіонату, але сама участь України має велике значення. 2 лютого відбулося відкриття змагань.

3 лютого жінки вийшли на старт супергіганту, у якому перемогли Анна Фенінгер з Австрії (золото), Тіна Мазе з Словенії (срібло) та Ліндсі Вонн з США (бронза). Українки Б. Мацоцька і Т. Тікун посіли відповідно 35-те і 38-ме місце. У супергіганті чоловіків 5 лютого першим був Ганес Райгелт з Австрії, за ним – Дастин Кук з Канади, Адрієн Тео з Франції. Українець Д. Мицак став 48-им.

6 і 7 лютого лещетарі змагалися з швидкісного спуску. Перемогли словенка Т. Мазе, за нею – австрійка А.

Фенінгер, третьою була швейцарка Лара Гут. Серед чоловіків переміг швайцарець Патрик Кюн, друге місце – Тревіс Іанонг з США, третє – швайцарець Беат Фойц.

8 і 9 лютого у альпійській суперкомбінації серед жінок золоту медаль здобула Т. Мазе, срібну – Ніколь Госп, бронзову – Макаела Кирхгасер (обидві з Австрії). У чоловіків першим був австрієць Марсель Гріммер, другим – норвежець Янсруд Г'єстіль, третім – Тед Лігеті з США. Українці у двох видах змагань не брали участі.

10 лютого відбулися командні змагання, у яких Україна не брала участі. 12 і 13 лютого лещетарі змагалися в гігантському слаломі. Б. Мацоцька була 49-ою, І. Ковбаснюк – 55-ий.

14 і 15 лютого були змагання у слаломі. Б. Мацоцька була 40-ою, І. Ковбаснюк – 37-ий.

Випробування мобілізацією

(Закінчення зі стор. 3)

ка. Досить сказати, що у той драматичний період, коли збройна відсіч агресорові лежала на плечах виключно добровольчих батальйонів, а постачання їм найнеобхіднішого, зокрема харчів і одяжі, – на плечах волонтерів, Міністерство оборони за весь 2014 рік не спромоглося використати понад 60 млн. грн., виділених з державного бюджету на потреби українського війська.

Врахуймо при цьому, що саме російська агресія поставила Міністерство оборони і Генеральний штаб у центр особливо прискіпливої суспільної уваги, піднявши на поверхню гострі питання, на які досі нема відповіді – зокрема щодо

дивних методів ведення війни, коли батальйони лише відбиваються від нападів, а самим їм заборонений наступ на ворожі позиції.

Та насправді й усі інші міністерства й урядові структури не засвідчили своєї здатності належним чином відповідати на виклики воєнного часу. Зокрема гострої критики зазнає Президент і Головнокомандуючий П. Порошенко, з прямої вини якого принаймні 50 відс. в районних і обласних держадміністраціях не призначено керівників, а це та важлива ланочка, котра разом з військоматами й відповідає за успіх мобілізації.

Є ще й підставовіші речі. Цитуємо військового експерта Юрія Бутусова: „Перше завдання, яке поставив Президент перед міністром оборони Полтораком, –

розробити військову доктрину України. Завдання не виконане. У цьому вина не тільки Полторака, а й, не меншою мірою, начальника Генерального штабу Муженка та самого Верховного Головнокомандувача, який не цікавиться виконанням ключових доручень і рішень. Військова доктрина життєво необхідна – не як великий, об'ємний закон, а хоча б як стислий документ, що визначає характер бойових дій, основні загрози, стратегію і тактики оборони, необхідну структуру побудови Збройних сил, бойовий вишкіл, систему призову, мобілізації та комплектування, оснащення бойовою технікою. Скоро вже рік як іде війна. Але досі Україна не підготувала концепцію оборони та ведення бойових дій. Без військо-

вої доктрини неможливі системне реформування і програмування розвитку Збройних сил...“.

Залишається сподіватися, що українці, впродовж майже цілоого року не схитнувшись перед неопорівняно краще озброєним ворогом, вистоять і без концепції оборони, бо на теорію вже просто нема часу...

Відомий російський аналітик і колишній радник В. Путіна Андрій Іларіонов остерігає українську владу, що Росія готує „великий наступ“, і він стосуватиметься не тільки Донбасу, а й центральної України. На переконання А. Іларіонова, жодні мирні перемовини В. Путіна не зупинять, „єдиним способом зупинити війну є перемога України“. З цим висновком тяжко сперечатися.

Страшне обличчя...

(Закінчення зі стор. 3)

Встановлюють міні-пастки

Голова Державної служби України з надзвичайних ситуацій Сергій Бочковський повідомив, що піротехнічні підрозділи служби щоденно знаходять на звільнених територіях Донбасу міні-пастки, встановлені терористами. „Піротехніки в першу чергу проводять розмінування населених пунктів, зокрема дитячих та навчальних закладів. Вони виявили і знешкодили десятки тисяч вибухонебезпечних предметів, зокрема артилерійських набоїв, мінометних мін, бойових гранат та мін, реактивних боеприпасів. Особливу небезпеку становлять підірвані засоби з дистанційним управлінням, боеприпаси на розтяжках, вибухові пристрої, цинічно замасковані під предмети побуту та дитячі іграшки, призначені для травмування та враження малечі“, – зазначив С. Бочковський.

Державна служба України з надзвичайних ситуацій поширила летючку такого змісту: „Просимо всіх громадян, що перебувають в зоні АТО бути пильними! Терористи залишають за собою чимало „мін-сюрпризів“! Терористи знають, що їх загибель неминуха, і тому вдаються до різноманітних підлостей аби ускладнити життя мирних людей на вивільнених територіях. Вже увійшли

у звичку підірви мостів та залізничних колій, знищення підприємств господарчого та харчового спрямування. Терористи почали виготовляти так звані міні-пастки. Вибухівка вкладається у звичайну ручку чи телефон, або в інший предмет. Людина, що взяла його до рук, в найкращому випадку залишається калікою“.

„Ми знешкодили кілька сотень подібних мін, – розповів старшина інженерних військ Сергій Голобородько. – Ми закликаємо людей не брат до рук не своїх речей. Навіть якщо ви побачили на дорозі дорогий телефон чи ще щось. Нехай краще лежить. Крім того, якщо ви побачили десь „нічийну“ сумку чи дипломат, або невідомий автомобіль, який тривалий час припаркований біля вашого будинку, відразу телефонуйте до служби надзвичайних ситуацій. Саме так ви врятуєте життя собі і людям поруч з вами“.

Українські військові сапери організували виставку мін-пасток.

Відрубали руку сокирою

Боець добровольчого батальйону „Айдар“ Василь Пелиш, 19-річний доброволець з міста Старий Самбір, 26 серпня 2014 року потрапив в засідку сепаратистів, коли віз пораненого товариша по службі з Новосвітлівки в Хрящувате. Тоді в його машину влучив протитанковий снаряд. В полоні сепаратисти відрубали йому праву руку через татування тризуба

і напису „Слава Україні“. Про це повідомив „5 канал“.

Увесь час полону В. Пелиш перебував в обласному шпиталі Луганська. Лікарі ставилися до нього з розумінням, а сепаратисти щодня приходили і проводили допити під тиском. 30 жовтня 2014 року В. Пелиша звільнили в

рамках обміну полоненими.

В Україні триває акція збирання грошей на виготовлення протезу для юнака з Старого Самбора. Його лікують в Львівському військовому шпиталі. Поранений мріє закінчити перерване навчання у Львівському аграрному університеті.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973)538-3899

ROXOLANA
 INTERNATIONAL TRADE, LTD
 e-mail: roxolanald@roxolana.com
 web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
 Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога **вміст пакунка:**
 борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
 олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф.,
 родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
 кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
 Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Пресфонд „Свободи“ (датки з проєкту різдвяних карток УНСоюзу) за грудень 2014-січень 2015

\$	NAME	LOCATION			
100	Jakubowycz, Daria & Alexander	Brecksville, OH	25	Maceluch, Andrew & Jeannette	Stamford, CT
100	Leshko, J	Northampton, MA	25	Matwyszyn, O	Chicago, IL
100	Lewko, Michael	Clifton, NJ	25	Mazuryk, Joseph & Marta	Danville, CA
75	Walchuk, Maria & George	Annandale, NJ	25	McGrath, Michael	Franklin Square, NY
50	Beregulko, Pavel	Columbia, OH	25	Melnyk, Luba	Elmhurst, NY
50	Bojko, Ludwika	Toms River, NJ	25	Oberyszyn, Jaroslaw	Jamaica, NY
50	Jakubowycz, Stan & Halyna	Brick, NJ	25	Petryk, Fedir	Annandale, NJ
50	Kent, Robert	Riverhead, NY	25	Pikas, Michael	Olney, MD
50	Kobzar, Andrew & Tamara	Ithaca, NY	25	Pryszlak, Nicholas	Jenkintown, PA
50	Melnitchenko, Eugene & Helena	Owings, MD	25	Rapawy, Stephen	Rockville, MD
50	Pastuszek, Theodozia	Swarthmore, PA	25	Ratycz, Rostyslaw & Helen	Edison, NJ
50	Pichurko, Bohdan & Christina	Independence, OH	25	Rychtyckyj, Nestor	Warren, MI
50	Pishko, Daria & Michael	Chatham, NJ	25	Sierant, Anna	Astoria, NY
50	Plakson, Justyn	Linden, NJ	25	Sochan, Ihor	Woodcliff Lake, NJ
50	Popovych, Orest	Howell, NJ	25	Sos, John & Ulana	Providence, RI
50	Sluzar, Natalie	North Port, FL	25	Stawnychy, George	Kinnelon, NJ
50	Stasiuk, Demetrius	Englewood, FL	25	Swiatkiwsky, Stephen	Wheatfield, NY
30	Leoczko, Natalia	Matthews, NC	25	Tarasjuk, George	Newtown, PA
30	Oharenko, Marijka	Redondo Beach, CA	25	Tietz, Catherine	Tampa, FL
25	Bekersky, Daria	Tuxedo, NY	25	Torielli, Marta	Colonia, NJ
25	Bilak, Roman	Kenosha, WI	25	Turczeniuk, Bohdan	Elkins Park, PA
25	Bonacorsa, Christine	Belleville, NJ	25	Tymkiw, Stephan	Millersville, MD
25	Chudio, Bohdan & Bohdanna	Short Hills, NJ	25	Wasynczuk, Ludmila	West Lafayette, IN
25	Cikalo, George	West Orange, NJ	25	Werbyckyj, Irene	Woodside, NY
25	Derzko, Zenon	Lorton, VA	25	Wight, Anna	Seattle, WA
25	Diaczuk, Zenko	Boonton, NJ	25	Witiuk, Andrij	Brooklyn, NY
25	Geleta, Bohdanna	College Park, MD	25	Wojtowycz, Myron	Madison, WI
25	Hayda, Ihor & Roma	Easton, CT	25	Zaputowycz, Vera	Hillsdale, NJ
25	Hrab, Aurelia	Morristown, NJ	25	Zarycky M / Cherniavskiy A	Warren, MI
25	Hrycak, Alexandra	Portland, OR	20	Deychakiwsky, Nadia	Brecksville, OH
25	Hrycyk, Orest & Hania	Syracuse, NY	20	Goot, Ann	Moretown, VT
25	Ivach, Eugene	Manhattan Beach, CA	20	Kowalysko, Michael	Gaithersburg, MD
25	Jarko, Mykola	Union, NJ	20	Kuropas, Bohdan	Hickory, NC
25	Karpenko, Tetiana	Southfield, MI	20	Lukaszewycz-Polon, Oksana	Pittsford, NY
25	Kebalo, Orest & Marta	Jamaica, NY	20	Melnyk, Nancy	Rochester, NY
25	Kobryn, Atanas	North Port, FL	20	Miktuk, Luba	Parma, OH
25	Krucylak, C	Clayton, MO	20	Mosijczuk, Askold	Columbia, MD
25	Kulas, Myron	La Grange, IL	20	Pawlenko, Helena	Brick, NJ
25	Kuzmowych, Chrystyna	Great Falls, VA	20	Polansky, George	Strongsville, OH
25	Lesiuk, Orest	Hatboro, PA	20	Skrybajlo, Stephan	Charlottesville, VA
25	Lewycky, George	Philadelphia, PA	15	Bartoszyk, Marion	Mt. Rainier, MD
25	Lewyckyj, Myron	Valparaiso, IN	15	Fedor, Michael	Flemington, NJ
25	Limonczenko, Alex & Nina	San Mateo, CA	15	Hlynsky, Boris	Vienna, VA
25	Lojik, Walter	Kearns, UT	15	Holuka, Alexandra	Flushing, NY
25	Lykтей, Kristine	Utica, NY	15	Hryb, Basilus & Ilse	Hillside, NJ
			15	Klufas, Zorianna	Highland Park, NJ
			15	Petryshyn, Helen	Sarasota, FL
			10	Bezubiak, Anastasia	N Fort Myers, FL
			10	Bubniak, Jaroslav & Oksana	Monroe, NY
			10	Czartorysky, Victor	Brooklyn, NY
			10	Dolinay, Alexander	Hatboro, PA
			10	Haftkowycz, Nadia	Wethersfield, CT
			10	Jovanovic, Martha	Sterling Hts, MI
			10	Karpevych, Christine	New York, NY
			10	Kolybabiuk, Maria	Moorestown, NJ
			10	Korol, Wolodymyr	North Port, FL
			10	Kozicky, Walter	Yonkers, NY
			10	Krislatyj, Maria	Cleveland, OH
			10	Kulchyckyj, Bohdan	Cinnaminson, NJ
			10	Lykтей, Jerry & Jean	Whitesboro, NY
			10	Miahky, Z	Akron, OH
			10	Mycio, Mark & Luba	Old Bethpage, NY
			10	Romanyshyn, Peter	Arvada, CO
			10	Salak, Wasyl	New Hope, PA
			10	Samotulka, Daria	Hillsborough, NJ
			10	Saporoschenko, Mykola	Carbondale, IL
			10	Serafyn, Alexander	Troy, MI
			10	Serba, Gene	Mt Laurel, NJ
			10	Slysh, Roman	Raleigh, NC
			10	Strilbyckyj, Alexander	Rail Wayne, IN
			10	Subchak, Bohdan	Canton, OH
			10	Syzonenko, Walter & Christine	Randolph, NJ
			10	Trytyak, Olga	Plainfield, NJ
			10	Wolchuk, Oksana	Cherry Hill, NJ
			5	Bohdanowycz, Nicholas	Allegany, NY
			5	Bratach, Ewhen	West Palm Beach, FL
			5	Gudz, Myron	Hartford, CT
			5	Hawryluk, Olga	Stuyvesant, NY
			5	Kowerko, Oleh	Chicago, IL
			5	Len, Miroslav	Strongsville, OH
			5	Mudry, Alexandra	Chicago, IL
			5	Pakula, Lida	Dearborn, MI
			5	Pawlowych, Lubomyr	Union, NJ
			5	Polec, Borys	Minneapolis, MN
			5	Rasiak, Ruslan	Leesburg, VA
			5	Safian, Walter & Anna	New York, NY
			5	Shcheglov, Yaroslav	E Elmhurst, NY
			5	Solonyanka, Michael	New York, NY
			1	Goras, Stephan	Jersey City, NJ
TOTAL FOR NOVEMBER: \$3,126					
Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“!					

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Зима – чудова пора для відпочинку! Перевірте свої заощадження. Чи відомо Вам, що у Кредитівці СУМА Йонкерс найвищі відсотки? Порівняйте зі своїм банком! Якщо за \$10,000 на рік одержуєте менше, ніж \$215, то зайдіть до нас.

Наприклад: за \$10,000 банки виплачують річні дивіденди від \$5 до \$90 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$75 до \$215 ☺

Не думайте довго, відвідайте нас!

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках. Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings Federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ПОДОРОЖІ

„Карпатський трамвай“ дарує пригоду

Олександр Костирко

СТАРИЙ МІЗУНЬ, Івано-Франківська область. – Давно мріяв поїздити на „Карпатському трамваї“, але усе щось заважало. Тільки минулої осені вдалося потрапити на цю диво-вижну залізницю. Якийсь час довелося чекати, коли приїдуть екскурсанти з Трускавця і Моршина. І ось з-за дерев з'явився невеликий локомотив з трьома вагончиками. Два з них звичайні, а один відкритий – без вікон. Саме сюди розміщуються ті, хто хоче відчувати свіже гірське повітря і фотографувати побачене протягом поїздки. Провідник знайомить з історією залізниці та місць, які зустрічаються під час подорожі.

У 1890 році заходами власника місцевих тартаків барона Леопольда Попера фон Подгарі збудували вузькоколійну залізницю довжиною три кілометри від Вигоди до тартаку у Старому Мізуні. Громада села Старий Мізунь не дозволила будувати залізницю лівим берегом, де були сільські городи, тому колію проклали правим берегом. Спочатку використовували кінну тягу, а на початку ХХ ст. перейшли на парову. Перед Першою світовою війною барон Л. Попер продав вузькоколійку британському акційному товариству „Сільвінія“.

В 1918 році краківська фірма „Фальтер і Датнер“ вирішила продовжити залізницю з Старого Мізуня далі, долиною Мізуньки. Будову закінчили у 1920 році. Головну лінію продовжили до урочища Соболь,

були також збудовані відгалуження. Окрім основного призначення – перевезення деревини, лінію використовували у туристичних цілях. У тогочасній пресі час від часу навіть з'являлися відповідні рекламні повідомлення.

Лісоруби найчастіше виїздили на лісозаготівлі в понеділок вранці, а поверталися додому в п'ятницю увечері. Швидкість руху становила близько 25 кілометрів на годину. Кожної середи до них залізницею приїздили їхні дружини.

Перед Другою світовою війною „Сільвінія“ плянувала будувати ширококолійну залізницю як продовження „Карпатського трамваю“ через Торунський перевал до Хуста. Проте цей проект не здійснили через відсутність фондів.

Вже після війни для відновлення шахт Донбасу потрібно було багато деревини, тому дві вузькоколійки об'єднали в одну і почали активне будівництво відгалужень. Довжина „Карпатського трамваю“ сягнула 180 кілометрів. Використовували паротяги типу „ГР“ і вагони „Ваймер“.

У 1980-их роках обсяг лісозаготівель знизився і залізниця почала занепадати. У 1998 року сильні повені знищили половину колії. Нині з двох гілок у робочому стані залишається одна – до села Мізунь. До села Мислівки рейок вже немає – їх розібрали та здали на металобрухт. Занепад вузькоколійки стався через вивезення лісу вантажівками, що сильно шкодить довкіллю, зокрема річкам і

„Карпатський трамвай“ вирушає у рейс. (Фото: Олександр Костирко)

потокам. Залишки довоєнних рейок можна знайти в глухих закутках біля урочища Кругла Млака.

З 2000 року лінію використовують за первісним призначенням. Курсують потяги – вантажний і для перевезення лісорубів, а у вихідні дні приїждять туристи. Міжнародні інспектори з Фонду збереження залізничної спадщини нової Європи та з Європейської федерації музейних і туристичних залізниць підказали, як оптимізувати структуру обслуговуючого персоналу.

Сьогодні за європейськими нормами туристичний напрям обслуговують три інженерно-технічних працівники, п'ять локомотивних бри-

гад, 12 робітників. Керує ними ліцензований туроператор.

Чотири години подорожі проходять за єдиним в Україні екскурсійним маршрутом вузькоколійної залізниці, прокладеної вздовж річки Мізунки у мальовничому Карпатському передгір'ї. На маршруті передбачено зупинки біля мосту через річку Мізунку, джерела мінеральної води „Горянка“, висячого болота Ширковець, станції Дубовий Кут та біля каскаду Мізунського водоспаду.

Багато відвідувачів приїжджають сюди, щоб відпочити і побачити прекрасну природу, побувати на історичних місцях.

UKRAINIAN
BANDURIST
CHORUS
OLEH MAHAY | ARTISTIC DIRECTOR & CONDUCTOR

Браття!
Будем жити!

PASSAIC, NJ
Friday, March 13 – 7:00pm

Ukrainian Center
For more information, call: (973) 473-3379

STAMFORD, CT
Saturday, March 14 -- 6:00pm

St. Basil's College
For more information, call: (203) 968-8500

ROCHESTER, NY
Sunday, March 15 -- 2:30pm

Hochstein School of Music
For more information, call: (585) 544-9518

TICKETS FOR ALL CONCERTS AVAILABLE ON BANDURA.ORG

ПОСТАТІ

Олексі Вінтонякові в січні виповнилося б 100 років

Олександр Панченко

В'язнем нацистського табору Аушвіц-Біркенау був майбутній професор Українського Вільного Університету (УВУ) у Мюнхені, відомий історик й видавець д-р Олекса Вінтоняк. Він народився у прикарпатському селі Струпків, а відійшов у вічність 9 лютого 2011 року у Мюнхені.

О. Вінтоняк походив з досить патріотичної селянської родини. Його батько Максим Вінтоняк загинув в часі Першої світової війни, залишивши напівсиротами п'ятьох дітей на утриманні дружини.

Після закінчення української гімназії в Станіславові у 1938 році О. Вінтоняк вступив до Української духовної семінарії, де студіював теологію. У вересні 1939 року, коли релігійно-церковне та громадське життя прикарпатських українців зазнало переслідувань з боку нових окупантів, О. Вінтоняка було скеровано для вишколу на курси вчителів початкових клас, після яких він повернувся до рідної школи в Струпкові, де й досі урядовав його

давній опікун Василь Симчук, що колись допоміг юному О. Вінтонякові вступити до гімназії. Активна громадська діяльність свідомих українців села була під пильним оком більшовицьких органів, але початок війни врятував патріотів від репресій. Проте й німецькі окупанти неприхильно ставилися до українських активістів.

О. Вінтоняка 15 вересня 1941 року серед інших патріотів було заарештовано в Отинії, де він тоді вчителював. Він пройшов тюремні застінки Коломиї, Станіславова, Львова, був у сумнозвісній гестапівській катівні „Монтелюніх“, Мавтгавзені, Ебензее, а від 20 липня 1942 року до 6 травня 1945 року був ув'язнений у Аушвіці (Освенцимі), де підневільно працював на каменоломнях та на будівництві тунелю в горах.

Після звільнення з концтабору, лікування та часткового одужання О. Вінтоняк у 1946-1950 роках, мешкаючи у Мюнхені, студіював в УВУ, де здобув докторський ступінь, став автором праць „Україна в описах західноєвропейських подорожників другої половини XVIII ст.“, „Бібліографічні відомості про подорожників“, яку було перевидано вже у 1995 році.

Незабаром д-р О. Вінтоняк заснував у Мюнхені видавництво „Дніпрова хвиля“, був довголітнім власником цього видавництва та одноіменної книгарні. Це інституція у співпраці з іншими українськими осередками видавала художні, політичні, наукові твори, збірки, мему-

ари, зокрема твори Наталії Полонської-Василенко, Олекси Воропая, Дмитра Дорошенка, Миколи Лазорського (Коркішка) та інших.

У 2012 році відбулося відкриття фонду ім. О. Вінтоняка в науковій бібліотеці Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника, який наразі налічує понад 1,500 примірників – монографій відомих українських науковців, літературних творів авторів з діаспори, дисидентів, комплекти періодичних та наукових видань УВУ, Української академії мистецтв і науки в США,

Наукового Товариства ім. Шевченка, українознавчі видання англійською, польською, німецькою, французькою мовами.

Проф. О. Вінтонякові в січні виповнилося б 100 років. Не судилося йому мати дітей, але він залишив по собі багато вдячних учнів, поціновувачів, приятелів, духовних нащадків та світлу пам'ять про себе, як незламного та самовідданого борця за українську національну ідею.

Лохвиця,
Полтавська область

Шлях Дмитра...

(Закінчення зі стор. 6)

ко Павлишин, Михайло Слабошпицький, Яр Славутич та інші визначні письменники.

Дружина Д. Нитченка й співтоваришка його долі Марія (діво́че прізвище – Дроб'язко) також була народжена у Зінькові (1908-1981), мала медичну освіту, до того ж була доброю вишивальницею й кравчинєю, а їхні обидві доні пішли творчим шляхом свого знаменитого тата – старша донька Леся Ткач здобула визнання як письменниця Леся Богуславець, а молодша, Галя Кошарська, стала науковцем, викладає українську мову та літературу в університеті Сіднея, обидві є активними у громадському житті українців Австралії.

У ці трагічні й несвяткові дні 2015 року, коли точиться кривава війна проти московського агресора на сході нашої держави, спадають на думку слова одного з його віршів:

*Знаємо, як сурма клич заграє,
Коли визвольні загримлять громи,
Тоді наш край всі мури розламає,
Знамена перемог заб'ють крильми.
З усіх кінців тоді гукне нас мати
(той клич – як блискавиця у імлі!) –
і хто ж тоді не схоче повертати
до в світі найсвятішої землі?!*

То ж ми щиро віримо вслід за Д. Нитченком, що знову й знову „знамена перемог заб'ють крильми“ на нашій, „в світі найсвятішій землі“!

Олександр Панченко – адвокат
з Лохвиці, Полтавська область.

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

За підтримки й спонсорства
ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ «САМОПОМІЧ» у НЬЮ-ЙОРКУ

Український хор в Нью-Йорку

«ДУМКА»

ЛАУРЕАТ ПРЕМІЇ ІМ. МИКОЛИ ЛИСЕНКА

ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ – мистецький керівник і диригент
Лариса Гутнікевич, Наталія Ващенко – фортепіанний супровід

запрошує на ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ 65-ЛІТТЯ ХОРУ
з нагоди вшанування ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

за участю
Хору «Прометей» (Філядельфія)
Роман Кучарський (диригент)
Ірина Пелех Зварич (фортепіанний супровід)

НЕДІЛЯ, 8 БЕРЕЗНЯ 2015 РОКУ,
о 2:00 ГОД. ПО ПОЛУДНІ
The Great Hall at Cooper Union
7th Street and 3rd Avenue

У концерті беруть участь відомі виконавці:
Людмила Джой-Васута (сопрано)
Оксана Кровицька (меццо-сопрано)
Адам Клайн (тенор)
Олег Чмир-Опалинський (баритон)

Квитки можна придбати заздалегідь:
Крамниця «Сурма» (11 E 7th St), Товариство «Самопоміч» (98 Second Ave),
Емілія Літепло (917)301-8355, а також через вебсайт: dumka.org

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!
**Відкрийте рахунок
 ІРА,**
**щоб забезпечити своє
 майбутнє без турбот.**

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
 Kerhonkson, NY12446
 Tel: 845-626-2938
 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
 Uniondale, NY 11553
 Tel: 516 565-2393
 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
 Astoria, NY 11106
 Tel: 718 626-0506
 Fax: 718 626-0458

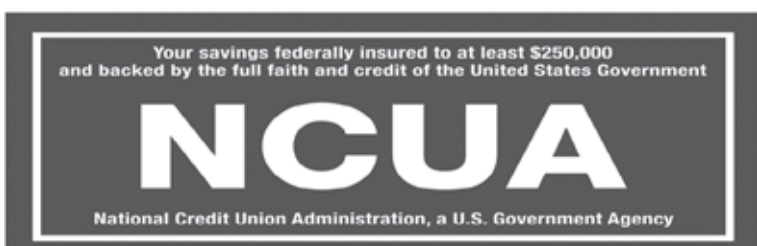
ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
 Lindenhurst, NY 11757
 Tel: 631 867-5990
 Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
 Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
 www.selfreliancenyc.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
 безкоштовно:**
 1-888-SELFREL

*APY - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

Небезпечні підсумки...

(Продовження зі стор. 1)

Невідкладно, але...

Тим не менш, ця перемога дала-ся шляхом непростих поступок Києва. Несподіванки містяться вже в першому пункті документа під назвою „Комплекс заходів щодо виконання Мінських угод“.

Сторони (Україна, Росія, „ДНР“ та „ЛНР“) домовилися про „негайне і повне припинення вогню в окремих районах Донецької і Луганської областей України та його суворе виконання, починаючи з 00 год. 00 хв. (київський час) 15 лютого 2015 року“.

Дивна комбінація слів – „негайно“ та „з 15 лютого“, чи не так?

Джерела „Європейської правди“ свідчать, що від початку в проєкті була інша дата – перемир'я мало розпочатися опівночі 14 лютого. Але Росія та її сателіти наполягли, щоб відсунути цю дату – мовляв, переговори, які розпочиналися 11 лютого, також перейшли на наступний день.

Здавалося б, для чого відтягувати перемир'я, якщо про нього

домовлено? Але проросійським терористам вкрай потрібні додаткові два з половиною дні.

Причина тут проста, і назва її – Дебальцеве.

В. Путін, до слова, під час підсумкової прес-конференції окремо зупинився на питанні Дебальцевського котла, запевнивши, що він знає ситуацію краще, ніж українська влада.

„Там (представники сепаратистів) оточили значне угруповання української армії, від 6,000 до 8,000 людей, і вони виходять з того, що це угруповання складе зброю. В керівництві України вважають, що оточення немає. Але у мене від початку були сумніви щодо цього“, – повідомив В. Путін, висловивши певність у тому, що українцям тепер доведеться пробиватися з оточення.

„Ми чекаємо, що тепер атаки посиляться. Росіяни зроблять все, щоб за два з половиною дні взяти Дебальцеве в оточення“, – поділився один зі співрозмовників.

Вже за кілька годин після завершення зустрічі в Мінську заява прес-центру АТО підтвердила ці припущення.

Шлях до втрати Дебальцевого?
Дебальцеве і справді дуже потрібне сепаратистам.

Це – ключовий транспортний вузол Донбасу. Через Дебальцеве проходять всі електрифіковані гілки залізниці, котрі з'єднують Донецьк і Луганськ. Головний автодорожній коридор між цими обласними центрами – траса М04 – також іде через Дебальцеве.

За реальних умов, коли Росія системно здійснює військове постачання до Донецька та Луганська, для неї конче необхідно мати під контролем швидкий транспортний коридор між ними.

До того ж, Дебальцеве необхідне бойовикам для торгівлі вугіллям з шахт, що зараз знаходяться на підконтрольній бойовикам території. Наразі вугілля з „ДНР“ та „ЛНР“ вивозиться вантажівками. Якщо ж бойовики отримають контроль над залізничним вузлом, вони матимуть додатковий важіль, щоб диктувати свої умови постачання вугілля з шахт, що підконтрольні, наприклад Рінатові Ахметову.

Та навіть якщо нині сепаратисти не матимуть успіху за ці три дні, вони мають непоганий шанс відбити Дебальцеве трохи згодом. Про це йдеться в п.1 угоди від 12 лютого.

За ним Україна зобов'язується відвести важке озброєння на відстань 50 кілометрів та більше від нинішньої лінії зіткнення. А це означає, що у довгому „відгалуженні“, підконтрольному Києву, взагалі не залишиться важкої артилерії. Тобто, територія, яка веде до Дебальцевого, стає легкою здобиччю.

А те, що бойовики в будь-який момент будуть готові порушити нові мінські домовленості, є очевидним, мабуть, для всіх.

А знайти привід для того, що

щоб звинуватити Київ у порушенні угоди (і порушити її „у відповідь“) для російської пропагандистської машини буде нескладно.

Терористам – волю

Як часто ми чули від Президента Петра Порошенка заяви про те, що помилування, чи то амністія, не будуть стосуватися тих терористів, які вчиняли важкі злочини (вбивства, катування, викрадення людей)? І не злічити, скільки разів про це говорили.

Наступна така заява дозволить „ДНР“ звинуватити Київ у порушенні угоди.

Адже п. 5 домовленості від 12 лютого не передбачає жодних винятків при амністії. За цією угодою, „забороняється переслідування і покарання осіб у зв'язку з подіями, що мали місце в окремих районах Донецької і Луганської областей України“.

Без жодних додаткових умов.

Сірі зони

Багато хто звернув увагу, що в домовленостях від 12 лютого зазначені дві розділові лінії. Перша – це так звана „лінія 19 вересня“, тобто та, що зафіксована в першій версії домовленостей тристоронньої Контактної групи. Від неї відраховується відведення техніки бойовиків.

Друга – „фактична лінія зіткнень“, від якої має відвести важке озброєння українська армія.

Але – і це важливо розуміти – норма про відведення стосується лише важкої артилерії. Відводити піхоту ніхто не зобов'язується. Тобто фактично бойовики зберуть контроль над тією територією, яку вони захопили.

Водночас, за ухваленою угодою, ці території не долучаються

(Закінчення на стор. 19)

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

повідомляє своїх членів, що

Загальні Збори

відбудуться

**у суботу, 21 березня 2015 р.
о 7-й годині вечора**

в залі Дому СУМА
301 Palisade Ave, Yonkers, New York 10703

Цього року закінчується каденція наступних трьох членів Дирекції: Андрій Горбачевський, Андрій Бурчак та Ярослав Кіцюк та один член Кредитної Комісії: Мирон Дашко

Пропозиції до Номінаційної Комісії слід пересилати на адресу:

SUMA (Yonkers) Federal Credit Union
125 Corporate Blvd., Yonkers, NY 10701

Після Загальних Зборів буде перекуスカ.

Про Вашу участь прошу повідомити
Анну Коцур 914-220-4900

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Tel.: 908-508-1728 • Fax: (973) 292-0900
e-mail: swelhasch@gmail.com

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

Небезпечні підсумки...

(Закінчення зі стор. 18)

до „ДНР“ та „ЛНР“. Це – класична „сіра зона“, статус якої досі не визначено.

Річ у тім, що п. 4 нової угоди зобов'язує Київ ухвалити закон про особливий статус лише щодо території, обмеженої лінією від 19 вересня. Яким має бути статус інших територій, захоплених бойовиками, але формально не включених до „особливого режиму“ – спрогнозувати важко.

Що з кордоном?

Пункт про встановлення контролю над кордоном протягом переговорів тієї ночі залишався одним з найскладніших. За даними джерел, російська сторона наполягала, що – принаймні протягом певного часу і на певних ділянках кордону – контролю за ним має залишатися у сепаратистів.

Україна, звісно ж, наполягала на повній контролі Києва за міждержавним кордоном.

Адже неконтрольований кордон – головна причина безперервного постачання до Донбасу російської зброї, військових та найманців.

На жаль, підсумкова домовленість більше схожа на російську пропозицію.

Відновлення повної контролю Києва над українсько-російським кордоном можливе лише на кінець 2015 року (якщо досягнуті домовленості виконуватимуться цілий рік, що саме по собі сумнівно) і лише за низки змістовних умов.

Для цього Київ повинен забезпечити:

- ухвалення закону про особливий статус окремих територій;
- проведення місцевих виборів на територіях „ДНР“ та „ЛНР“ у відповідності до такого закону;
- проведення конституційної реформи, в рамках якої буде конституційно закріплено особливий статус „народних республік“. Причому нову конституцію потрібно не лише ухвалити – вона також повинна набути чинності до кінця року.

Визнаємо чесно, графік – більш ніж щільний. А його недотримання буде додатковою підставою для того, щоби сепаратисти оголосили про порушення угоди Україною.

„Шановні сепаратисти“

Однією з умов відновлення контролю за кордоном є проведення місцевих виборів на підконтрольній бойовикам території Донбасу.

І це – не дрібниця.

На жаль, в цьому питанні позицію проросійських сил підтримали наші європейські партнери. Ключовим елементом пропозицій Ангели Меркель та Франсуа Оланда, з якими вони відвідали Київ та Москву, було проведення виборів на Донеччині та Луганщині.

„В результаті ви матимете владу – тих, хто може говорити від імені регіону... Ми далі зможемо вести прямі переговори і, можливо, далі не матимемо потреби у роботі тристоронньої контактної групи“, – пояснювала цю потребу А. Меркель.

Джерела у французькому дипломатичному корпусі підтверджують ці дані.

Отже, є сенс детально з'ясувати, що гарантує нова мінська угода „політичним лідерам“ „республік“?

1) Після проведення місцевих

виборів на особливих територіях Київ зобов'язаний буде визнати легітимність Олександра Захарченка/Ігоря Плотницького та інших. При тому, що чесність проведення таких виборів і коректність підрахунку голосів перебуватиме поза компетенцією центральної влади.

Про те, що чимало з них де-факто і де-юре є терористами, Україна зобов'язалася просто забути.

Звичайно ж, в мінській угоді записано, що вибори повинні бути чесними і мають проходити за європейськими стандартами. Але подивімося правді у вічі. Чи можливо забезпечити конкурентну виборчу кампанію та реальну політичну конкуренцію у мілітаризованих ДНР та ЛНР?

2) На „загони ДНР“ та „загони ЛНР“ за підсумками виборів чекає легалізація, яку Київ, знову ж таки, зобов'язаний визнати.

Звичайно, в угоді це прописане інакше, але суть лишається та сама: „Створення загонів народної міліції за рішенням місцевих рад з метою підтримання громадського порядку в окремих районах Донецької і Луганської областей“. Підкреслимо: участь центральної влади у цьому процесі чи контролю з її боку не передбачені.

3) Хай якими будуть результати виборів та дії „ нової влади Донбасу“, Київ не має впливу на їхню діяльність. На Донбасі прямо заборонені дострокові вибори за рішенням центральної влади – які можливі в усіх інших регіонах держави.

„Повноваження депутатів місцевих рад та посадових осіб, обраних на дострокових виборах, призначених Верховною Радою України цим законом, не можуть бути достроково припинені“, – йдеться у новій мінській угоді.

4) Всі ці забаганки Донбасу доведеться фінансувати Києву. Україна зобов'язується знайти шлях фінансування соцвиплат.

Звичайно, угодою передбачене обопільне фінансування – „повне відновлення соціально-економічних зв'язків, включаючи соціальні перекази, такі як виплата пенсій та інші виплати (надходження і доходи, своєчасна оплата всіх комунальних рахунків, відновлення оподаткування в рамках правового поля України)“.

Але є підозра, що принаймні на початковий період податкових надходжень від зруйнованої економіки Донбасу, яка до того ж перебуває поза оперативною податковою контролею центральної влади – буде дуже небагато.

Підсумок

Нова Мінська угода аж ніяк не є перемогою Києва. На жаль, поступитися довелося багатьом чим, і значна частина провини – за франко-німецьким тандемом. Та й ці досягнуті домовленості – не факт, що виконуватимуться.

Водночас, ці домовленості не є поразкою України. Оперативну контролю за Донбасом наразі все одно втрачено. Активні бойові дії щодня забирають життя наших воїнів і знекровлюють економіку України.

Тому це, швидше, лише шанс, лише спроба вхопитися за соломинку.

Чи буде вона успішною і як швидко угоду буде порушено – дізнаємося з часом.

(„Європейська правда“, 12 лютого)

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 16 лютого 2015 року з Волі Всевишнього з'єдналася із чоловіком Степаном Костиком у місці Світлому на життя безконечне наша найдорожча Братова і Тета

св. п.

Надія Чікало - Костик

народжена 25 червня 1921 року
в селі Лагодові, Львівська область, Україна.

Надія і Степан були матурантами Української академічної гімназії у Львові. Одружилися в 1965 році. Степан був довголітнім членом ОУН і старшиною УПА. Надія здобула ступень магістра фармації в Університеті Карла Франца, Грац, Австрія.

Відвідини - в неділю, 22 лютого, від 4-ої до 6-ої години вечора.

Парастас відбудеться в неділю, 22 лютого, о 6-й годині вечора в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

Похоронні відправи починаються в понеділок, 23 лютого, в похоронному заведенні, опісля в 11-й год. ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на Українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в Савт Бавнд-Бруку, Нью-Джерсі.

Безмежним горем прибиті:

Племінниці

- Лариса Заклинська-Томаселлі і син Сальватор Томаселлі з дружиною Лізою дочка Джіна з чоловіком Павлом Алфаро і дітьми Антоніо, Джіаванна і Лучіано син Орест Томаселлі з дружиною Варварою
- Ганна Бошко з чоловіком Богданом та дітьми Наталкою і Олександром в Чернівцях, Україна
- Лариса Костик в Австралії
- д-р Орест Заклинський з дружиною Карітас Кристьянсдотір та синами Александром і Кристьяном з дружиною Ліною та дальша родина в Америці й Україні

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на будівничий фонд **“St. Joseph's Home, 125 Sisters Servants Lane, Sloatsburg, New York 10974-0008”**, де Надія прожила останніх три роки.

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

2015 SCOPE GROUP TOURS

PRAYER FOR UKRAINE

Paris and Lourdes

Under the auspices of Rt Rev. Borys Gudziak

Date: May 13-20, 2015 (8 days \$2390)

REGISTRATION DEADLINE: MARCH 15

SCANDINAVIA - Norway and Sweden

Bergen, Flam, Oslo, Tallberg, Stockholm

Plus: Voss, Myrdal, Fjord Cruise, Dalarna

Date: June 4 -13, 2015 (10 days \$3795)

REGISTRATION DEADLINE: MARCH 15

BEST OF UKRAINE

Kyiv and Lviv

Tour 1: June 24 - July 1

Tour 2: July 15 - July 22

Tour 3: Aug. 5 - Aug. 12

Tour 4: Sept. 9 - Sept. 16

(8 days \$1290)

MINI UKRAINE

Kyiv, Lviv, Yaremche, K.Podilsky

Plus: Iv. Frankivsk, Bukovel,

Kolomyia, Chernivtsi, Zarnytsia

Tour 1: June 24 - July 6

Tour 2: Aug. 5 - Aug. 17 (13 days \$1850)

UKRAINE + ROMANIA

Lviv, Zarnytsia, K.Podilsky, Chernivtsi,

Sucevita, Sighisoara, Bucharest

Plus: Moldova, Voronets, Dracula Pass

Date: July 17 - July 28 (12 days \$2090)

UKRAINE + POLAND

Lviv, Krakow, Wroclaw, Gdansk

Plus: Przemyśl, Auschwitz, Salt Mines, Poznan

Date: Aug. 7 - Aug. 18 (12 days \$1890)

GREECE + ISLAND CRUISE

Athens (3) - Cruise (7) Athens, Istanbul,

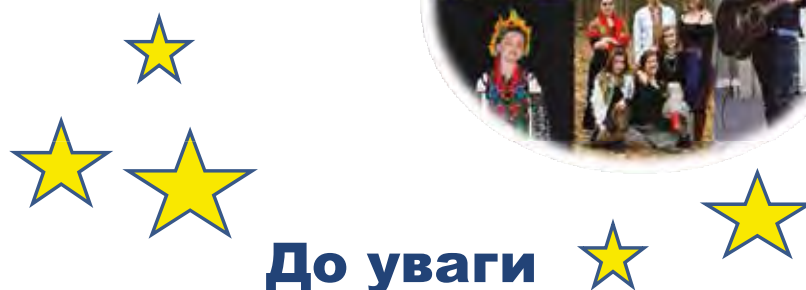
Kusadasi, Santorini, Crete, Rhodes, Chios

Date: Sept. 8 - Sept. 19 (12 days \$2950)

RATES INCLUDE: Land Services - twin basis; sightseeing tours + entrance fees, transfers, guides, tour director and meals as specified on website.

www.scopetravel.com

201.463.4656 scope@scopetravel.com

До уваги
потенційних артистів

на

Концерт
молодих талантів
(від віку 10-21)

Фестиваль Української Культури
на Союзівці

в неділю, 12-го липня, 2015

Приймаємо відео записи

на адресу-

Email: unf@unamember.com

поштою: Soyuzivka Festival Committee, PO Box 280,
Parsippany, NJ, 07054.

БУДЬТЕ ПІДГОТОВЛЕНИМИ

Постійне страхування життя*
захищає Вас протягом цілого життя,
забезпечуючи зростання грошової вартості
поліси, а у випадку її завершення
виплачує її повну суму.

Звертайтеся до нас:

Продажі – 888-538-2833

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

* Наявні не в усіх штатах

Майбутнє своєї родини забезпечте тепер!

Загальні інформації – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

